

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 27 • Nr. 4 • april 2001

VAN DE BESTUURSTAFEL

OLAT EN DE 60 VAN
HEEZE

ONS
CLUBKAMPIOENSCHAP

DE MACHU PICCHU

UITSLAGEN ST.-
OEDENRODE

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

**ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten**

*ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎ Fax 0413-475467
email: MvRoosmalen@hetnet.nl

#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daalenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495 - 450325
fax 0495 - 450327
email: m.h.tromp@hccnet.nl

#

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
5469 GJ Keldonk
☎ 0413-211978
email: vvb@IAEhv.nl

#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎ 040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop

#

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎ 0495-537775

#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161

#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws april 2001

Van de Voorzitter	4
Van de Bestuurstafel	5
Een dankwoord	5
Ledenadministratie: mutaties	6
- Onze jarigen	6
Uit onze Commissies:	
Clubreizen programma 2001	7
Reglement clubreizen	8
Clubreis 3 maart	8
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	
Clubkampioenschap	11
Programma april-mei	
- Onderscheidingen Sectie Lange Afstand KNBLO	11
- De Blik vooruit (Eindh. Dagblad)	12
- Snelwandeltraditie in St.-Oedenrode	12
Wandelen op Dinsdag:	
Dinsdagwandelen en nieuw programma	12
Wegwijzers:	14
Langs de Linge (Margriet Fischer)	14
Winterseriewandeling in Stiphout (Piet Royakkers)	15
Geldroppenaren mogen natuurgebiedje zelf inrichten (E.D.)	16
De nationale wandeldag in België (Peter vd Ven)	16
Winterprik in de Vlaamse Ardennen (krant)	18
Bos-,heide-,duinen-,polder-,weiland- en grasmars (Coos en Henri)	18
Wandelen op het Noaberpad (Piet en Janny Janssen)	19
Nederlands record aangescherpt	22
Te voet naar de Machu Picchu (stemming beeld)	23
De Machu Picchu bedreigd	25
Met WS'78 op het circuit van Zantvoort (Coos en Henri)	25
Met Constant-op stap: bij WS'78 in Apeldoorn	27
34° OLAT winterserie: OLAT en de 60 van Heeze (Margriet en Hein)	28
Uitslagen snelwandelen en prestatie te St.-Oedenrode	
Uitslagen uurwedstrijd RWV	32
Foto voorkaft: Start wedstrijd St.-Oedenrode. Verder foto's van: Coos en Henri, Ad van Asten, Piet Jansen en cartoons van Peter vd Ven	

Ledenadministratie:

a.i. Nellie Leijssen
Jac. Deckerstraat 9
5516 JN Eindhoven
☎ 040-252 6772

Clubreizen:

a.i. Toon van Wordragen
e-mail: tvwehboolat@hetnet.nl
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
Boetiek:
Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎ 040-2552742/0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
OLAT-verzorging:
Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:

Regina Peters-Martens
Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse
Hein Lenders
☎ 06-12074473
giro: 2608214

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎ 0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Nellie Leijssen
Corrie Tiersma

OLAT COMMISSIES

Wandelwegen:

Jeannette van Boerdonk
☎0413-211978

Mr. V/d Lindenstraat 6

5469 GJ KELDONK

Corrie Tiersma

Els de la Parra

Marten Hogeweg

Tjeu van den Kerkhof

Toon van Wordragen

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coörd.

Jan van de Ven a.i.

Mariet Ahlers

☎040-2926699

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

Paul Canters

Sjef Koolen

Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coörd.

☎0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Theo Tromp (algemeen,

bestuur en commissies)

a.i. Hein Lenders

Clubreizen:

Theo Tromp,

Toon van Wordragen, coord.

Mobiel ☎: **06 130 111 44**

☎0495-537775

Juliana v. Stolbergstraat 10

6006 ZM WEERT

Simon Willems

Jan Hendrix

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 20 april voor plaatsing in het
meinummer 2001 (dat omstreeks 11 mei
verschijnt.)**

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per
jaar. e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

OLAT WEBSITE

www.wandel-olat.org/

APRIL 2001
JAARGANG 27, NR. 4

Van de Voorzitter

Het voorjaar kondigt zich alweer aan. De sneeuwkllokjes en de tulpen staan in bloei. De merel en andere 'zangers' laten zich weer volop horen. Dat is voor de wandelaar een teken van leven, hij kan en mag weer op zijn wandelpaden genieten van al het mooie dat moeder natuur te bieden heeft.

Als ik dit schrijf staat voor komende zondag alweer de laatste wandeltocht van deze winterserie op het programma. Vooraf zijn we steeds weer benieuwd hoeveel wandelaars onze startplaats weten te vinden.

Zo zijn we ook erg benieuwd hoeveel wandelaars gebruik zullen maken van de mogelijkheid om de afstand van 60 km te wandelen ter voorbereiding van de komende lange afstandtochten van 80 km en voor sommigen 100 km of zelfs 100 EM. Ook zeer belangrijk voor ons is wat de wandelaar van de tocht, de verzorging e.d. vindt.

Op onze vorige tocht in Stiphout hadden we maar liefst 1028 deelnemers. Een mooi resultaat, maar geen record, dat staat op de winterserietocht van Rosmalen 2000 met 1077 deelnemers.

Zaterdag 3 maart heeft de jaarlijkse vergadering van de NBWB plaats gevonden in Tilburg. Namens het OLAT-bestuur zijn Theo en Jannette daar naartoe geweest. De verhogingen, die op de half jaarlijkse vergadering al waren besproken werden nu goedgekeurd. OLAT was tegen deze verhoging.

Op onze bestuursvergadering van 13 maart werd besloten om onze tochten voor 2002 alleen nog bij de KNBLO aan te melden. Op dezelfde bestuursvergadering heeft Jannette van Boerdonk medegedeeld dat zij haar functie als secretaris met ingang van het nieuwe OLAT-jaar (dus op de Jaarvergadering) neerlegt. De reden is dat Jeannette het te druk heeft, en bovendien ook nog een cursus voor haar werk moet volgen.

Het besluit van Jeannette is voor OLAT en zeker voor het bestuur zeer jammer, daar zij nu goed was ingewerkt. Wij moeten haar beslissing evenwel respecteren. Zijn er dames of heren die denken dat is wel iets voor mij neem dan gerust eens contact op met een van de bestuursleden .

Tot de volgende keer

Voorzitter

Marinus v Roosmalen

VAN DE BESTUURSTAFEL:

Door: *Hein Lenders*

Zoals Ad van Asten in het OLAT-Nieuws van maart reeds aankondigde rust op mij de taak om het clubblad maandelijks te voorzien van een korte inhoud van wat op de bestuursvergaderingen is besproken. Daarom steek ik van wal in de hoop dat alle lezers daarbij iets van hun gading zullen aantreffen.

De agenda van de vergadering van 13 maart j.l. was weer vol. Het bestuur streeft er naar om tot uiterlijk 22.00 uur te vergaderen. Enige punten van de agenda moesten om die reden worden doorgeschoven naar de volgende vergadering.

Ingekomen stukken: Onder dit agendapunt bevindt zich een brief met folder van het NOC-NSF. Deze organisatie vraagt aandacht voor de Eurowisselactie van de Actie Sportkas die in het begin van januari 2002 wordt gehouden. De rijksoverheid ondersteunt deze actie met het beschikbaar stellen van een premie. De hoogte van de premie, die per munt wordt berekend, is afhankelijk van de waarde van de (Nederlandse) munt. Gemiddeld is dat 4 cent/munt. Uitsluitend goede doelen kunnen van deze premie 'profiteren'. Ook sportorganisaties vallen daar in dit geval onder. Voor OLAT kan deze actie dus ook interessant worden.

Er kunnen bij deze inwisselactie drie groepen worden onderscheiden, te weten:

- Door leden en anderen worden Nederlandse munten bij OLAT ingeleverd, die ze vervolgens inwisselt. De tegenwaarde wordt, via OLAT, in Euro's aan degenen uitbetaald die ze ter inwisseling beschikbaar heeft gesteld. OLAT ontvangt de premie.
- Een andere mogelijkheid is dat de ingeleverde Nederlandse munten aan OLAT worden gedoneerd. In dat geval ontvangt OLAT de tegenwaarde in Euro's en de premie.
- Op de ter inwisseling ontvangen buitenlandse munten wordt door de uitvoerende instantie 50% ingehouden en afgedragen aan de goede doelen die bij de nationale actie daarvoor in aanmerking komen. De overige 50% wordt aan OLAT uitbetaald.

In de eerstvolgende bestuursvergadering zal een besluit genomen worden of OLAT aan deze actie zal deelnemen. We houden u op de hoogte.

Mededelingen: Jeannette van Boerdonk maakte melding van het feit dat ze door tijdgebrek haar functie als secretaris met ingang van de Algemene Jaarvergadering in november zal neerleggen. Dat is jammer. Voor de hele vereniging is dit een belangrijk gegeven omdat er toch voor een opvolg (ster) er gezorgd zal moeten worden, terwijl er ook nog een vacature voor wandelwegen is. Daarom doe ik hierbij een dringende oproep aan alle leden om na te gaan of er bereidheid is om deze vacatures op te vullen. Belangstellenden kunnen op vrijblijvende basis informatie inwinnen bij de secretaris of de andere bestuursleden om daarna, meer overwogen, zich eventueel beschikbaar te kunnen stellen.

Het directe wandelgebeuren: De eerst volgende winterserietocht te Heeze had de volle aandacht. Alles lijkt goed geregeld en voorbereid te zijn, hoewel een routewijziging op het zestig kilometer traject noodzakelijk blijkt te zijn in verband met de dreiging van MKZ. Hopelijk blijft het bij die ene routewijziging. Als u dit leest zullen we het weten.

Ook werden de winterserietocht te Stiphout en de OLAT-wedstrijd- / prestatieafstanden aan een evaluatie onderworpen. Het is altijd weer verheugend als daarbij geen storende elementen naar voren worden gebracht en het blijft bij eenvoudige schoonheidsfoutjes. Dat is dan de verdienste van alle vrijwilligers waarvoor dank.

De voorbereidingen voor de Paastocht en de Kempenlandtocht werden naar de volgende vergadering verschoven. Last but not least werden de tochten voor het jaar 2002 vastgesteld. Belangstellenden die nu alvast willen weten waar en wanneer alles zich zal afspelen kunnen terecht bij een van de bestuursleden.

Tot een volgende keer en blijf wandelen.

Hein Lenders

Een dankwoord

Namens alle wandelaars en zeker de wandelaars op de 60 km van de afgelopen winterserietocht te Heeze danken wij allen die zich hebben ingespannen om deze tocht te doen slagen.

De diverse afstanden die met durf en inzicht waren uitgezet hebben ons laten genieten van de schoonheid van ons Brabantse en direct aangrenzende Limburgse land. De bepijling van de trajecten was perfect.

Een speciaal dankwoord aan de verzorging in het veld. Door het onverwachte zeer slechte weer hebben vooral deze mensen getoond dat zij het hart aan de wandelaar hebben verpand.

Wij danken jullie hartelijk.

De OLAT-winterseriewandelaars

Nellie Leijssen

Jacob Deckerstraat 9 5516 JN Eindhoven
☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Ledenadministratie

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aangenomen

Willy Verbeek Beatrixstraat 26 5671 HG Nuenen

Adreswijziging

W.J.A. Veugelers en H. Hoebergen, naar Mimosastraat 37 6002 TK Weert

Aanmeldingen

W.B.C.M. Hermes	Jonker Florislaan 29	5673 MK	Nuenen	6-7-1934
Boetje Huliselan	Wielewaal 12	5262 WN	Eindhoven	22-5-55
Thea de Vlieger	Wassenaarstraat 23	5612 ET	Eindhoven	16-4-1957
A. Brouwer	Valstraat 24	5492 BJ	St.-Oedenrode	8-9-1939
Jozefien van Schijndel	Korpens 73	5282 MG	Boxtel	10-4-194
Wil van den Brand	Gelaarsde Kat 12	5629 KK	Eindhoven	8-5-1955
Jose van den Brand	Gelaarsde Kat 12	5629 KK	Eindhoven	
Toiny van Woensel	Kuikseindseweg 26	5091 TD	Middelbeers	6-7-1961
Ruud van Woensel	Kuikseindseweg 26	5091 TD	Middelbeers	12-10-57
Bert van Woensel	Kuikseindseweg 26	5091 TD	Middelbeers	19-12-88
Carlien van Woensel	Kuikseindseweg 26	5091 TD	Middelbeers	16-2-1991
J. de Bruijne	P/A Evenestraat 16	6026 XW	Maarheeze	22-11-46
IJ de Bruijne	P/A Evenestraat 16	6026 XW	Maarheeze	11-8-50
Karen de Bruijne	P/A Evenestraat 16	6026 XW	Maarheeze	23-11-77

Opzeggingen

Riek de Wit A.Poiterstraat 2 5384 GH Heesch
Gisela Schoenaler-Vemer Gerretsonlaan 68 5624 JR Eindhoven

GEZOCHT

WIJ ZIJN OP ZOEK NAAR EEN ENTHOUSIASTE PERSOON DIE DE TAAK VAN MARINUS VAN ROOSMALEN TIJDENS DE KEMPISCHE WANDEL DAGEN WIL OVERNEMEN.

MARINUS IS AL JAREN HOOFD VERZORGING KEMPISCHE WANDEL DAGEN EN HIJ WIL HET EVENEMENT NU OOK WEL EENS VAN DE ANDERE KANT GAAN BEKIJKEN.

WILT U EERST MEER WETEN OVER DE INHOUD VAN DIE TAAK, NEEM DAN EVEN CONTACT OP MET

MARINUS VAN ROOSMALEN. ☎ 0413 – 475767

HIJ ZAL U DAAROVER ONGETWIJFELD MEER KUNNEN VERTELLEN. U KUNT OOK EEN AFSpraak MAKEN OM DIT JAAR EEN OF MEERDERE DAGEN MEE TE DRAAIEN, OPDAT U ZELF KUNT ERVAREN WAT HET INHOUDT EN ZODOENDE DEZE TAAK ZELF OP U TE NEMEN.

MET GROETEN

MIA DIELESEN

SECRETARIS KEMPISCHE WANDEL DAGEN

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

april

15	Henk Peters	Lage Mierde	17	Ton van Iersel-van Oomens	Udenhout
	Louis Beckx	Schaffen-B		Piet van de Ree	Maarheeze
	Jan van Beurden	Boxtel		Bep Smeets	Weert
	Lida de Boer	Maarssen		Frans van den Boom	Helmond
16	Simon Willems	Gastel		Kees Simons	Nuenen
	Thea de Vlieger	Eindhoven		Maarten van de Horst	Eindhoven

18	Jan Houtepen Gerard Billekens Piet Knoester Carien Rutten	Tilburg Geldrop Geldermalsen 's Herogenbosch	2	Albert v/d Schans Lenie Kraker-Kalb Evert van Ampting	Eindhoven Eindhoven 's Hertogenbosch
19	Walter Brinkman Els Lambregts Janny Treur-de Koning Hans Stienen	Helmond Etten-Leur Geldrop Helmond	3 4 5	Jaap Rottier Gerard de Rooij Marika van Hout Hanny van Uppelschoten Jose Schimmel Willy Verbeek	Eindhoven Breda Eindhoven Geldermalsen Eindhoven Nuenen
20	Jan van Boerdonk	St.-Oedenrode	6	Rob van Montfort	Vught
21	Thieu van der Kerkhof	Weert	7	Tiny Koolen-Cuijpers Anton Stoop	Nederweert Beek en Donk
22	Ben van der Velden Lies Bouwmans Jack Hendriks	Groenlo Weert Veldhoven	8	Esther van der Velden Gerard Meeuws Ineke Geers-van Loon Kor Bruins Lenie Franssen Wil van den Brand	Veghel Someren Vught Zevenaar Weert Eindhoven
23	Piet van de Steen	Arnhem	9	Henk Frijters Annie Beekmans	Klundert Beek en Donk
24	Antoinette Vissers-Arts Govert Kornet	Mill 's Herogenbosch	10	Job van de Berg Cor van Wijk	Weert Werkendam
25	Tonny de Jong	Oisterwijk	12	Peter van de Ven	Cuyk
26	Jan Knol Bas Zijlmans Toon van de Broek	Rosmalen Kaatsheuvel Mill	13	Gerard Visser Toon Vissers	Veghel Keldonk
27	Annette Zwart Jose Davidse-Dieten Harold Jansen	Amsterdam Eindhoven Eindhoven	14	Jacqueline Dietvorst	Veldhoven
28	Anita Vernie	Maasbracht	15	Wim Linssen Henk Rutten Henk Plasman Albert van Heijningen	Eindhoven St.-Hubert Best Kerkdriel
29	Martin Goosens Wim van de Kerkhof	Dommelen Leende			
30	Constant Dedel Ilse de Boer	Baarn Asten-Ommel			
Mei					
1	Piet van Buul Kees van Summeren	Eindhoven Nijnsel			

Clubreizen

PROGRAMMA CLUBREIZEN 2000/2001

zaterdag	21 april	GR-126	21 - 30 km	Houyet - Dinant (helaas volgeboekt)
zaterdag	23 juni	GR-57	20 - 26 - 35 km	Houffalize - La Roche
zaterdag	25 augustus	GR-5	16 - 32 km	Spa - Vielsalm
weekend	22/23 sept.	GR-AE	ca. 20 - 30 km	Bouillon overnachting in JH (nu aanmelden!)

Vertrektijden Clubreizen bussen

Bus A

St.-Oedenrode: Markt	07.00 uur
Veghel: Garage Staals	07.10 uur
Keldonk: Kerk	07.15 uur
Someren: Sluis 11	07.40 uur
Nederweert: Benzinepomp	07.55 uur

Bus B

St.-Oedenrode: Markt	07.00 uur
Son: Bushalte	07.10 uur
Eindhoven: Fuutlaan	07.25 uur
Leende: Jagershorst	07.45 uur
Weert: NS	08.00 uur

Zorg dat u minstens 5 minuten voor deze tijd aanwezig bent dan hoeft de bus niet te wachten ook als deze wat later zou zijn.

Controleer altijd of uw bevestigingsbrief eventueel een gewijzigde vertrektijd aangeeft.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument en Belgische francs. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie:

Toon van Wordragen **Juliana van Stolbergstraat 10** **6006 ZM Weert, ☎ 06 130 111 44**

E-mail: clubreizen@wandel-olat.org

WANDELSPORTVERENIGING OLAT COMMISSIE CLUBREIZEN

Voor onze clubreizen in het seizoen 2001 gelden onderstaande spelregels:

INSCHRIJVEN: U moet minimaal een maand voor de datum van de betreffende tocht inschrijven.

Om vast te stellen of u kunt deelnemen houden we de volgorde van binnenkomst van de betalingen op ons Gironummer aan.

U kunt inschrijven door het bedrag voor deelname te betalen per giro.

Op de giro vermeldt u voor welke clubreis het bedrag is bestemd en met hoeveel deelnemers u meegaat.

De kosten zijn voor niet-leden f 42,50 en voor OLAT-leden f 37,50.

Voor het weekend in september betalen leden f 110,00 en niet-leden f 125,00.

Inschrijven op giro nummer 706801 t.n.v. w.s.v. OLAT WEERT.

Indien men woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

AFMELDEN: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 14 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of na aftrek van f 2,50 worden teruggestort.

Meldt u later dan 14 dagen voor de tocht af, en uw busplaats kan niet meer worden bezet, dan bent u uw geld kwijt. Wordt uw busplaats wel door een ander opgevuld dan wordt het bedrag doorgeboekt of teruggestort met aftrek van f 2,50 administratiekosten.

Commissie Clubreizen: ☎ mobiel 06.130.111.44

Toon v. Wordragen

Simon Willems

Jan Hendrix

CLUBREIS 3 MAART OP LANGLAUFPARKOERS GR 14

De eerste clubreis van 2001 kende weer veel leuke momenten om even bij stil te staan.

Punctueel om 10 over zeven kwam Jan voorrijden.

Ondanks de staking die de vorige avond wat trubbels bracht bij het wintersporttoerisme stonden Frans en Jan paraat om ons weer een ombekommerde wandeldag te

bezorgen. In Eindhoven liep onze bus al helemaal vol en toen er op het parkeerterrein bij Leende nog eens vijf mensen opstapten, waren we zelfs 'overladen'. Voor de

goede orde deden we nog even Weert aan, waar Frans net met de 'boarding' bezig was. Ook hier volle bak.

Toon van Wordragen, onze nieuwe clubreiscoördinator, was toen al met een vol busje richting België vertrokken.

Aanvankelijk lijkt het er op dat het vandaag een kleine wereld zal worden, maar als we Luik ronden, komen er steeds meer 'blauwe plekken' en zo'n uurtje 'Bels in' komt de zon er zelfs bij en die doet de resten sneeuw, die her en der op de heuvelflanken liggen, schitteren. Hoe dichterbij we Luxemburg naderen, hoe meer sneeuw er ligt en tegen het einde van de reis is het zelfs een 'witte wereld'.

Na drie en een half uur bussen, arriveren we in Lavacherie, een plaatsje iets westelijk van Bastogne. Vandaag zijn er veel 'nieuwelingen', maar de groep die zich aan de 27 km waagt is toch zo'n beetje 'de oude hap' en dan bedoel ik niet alleen de al wat in leeftijd gevorderden. Het merendeel van de wandelaars legt aan in de Auberge, op het kerkplein, die wordt uitgebaat door mensen uit ons eigen

Kempendorp Hapert: content en houdoe. Omdat het al dicht bij elven is besluiten wij maar meteen over te gaan tot de juiste start 'met de rug tegen de voordeur en dan naar rechts', om 'bijtijds' aan de finish te komen.

We missen onze vaste bergmaat Piet van Bommel, die is naar de echte wintersport in Oostenrijk. Per slot staat 'de 50' maar een keer op het programma, dus Piet alsnog van harte!!

Vandaag draagt onze Piet de papieren en hij houdt vol dat we links langs die beuk moeten, maar hij vergeet eerst uit Frankrijk te komen.

Ik realiseer me dat we een historisch plekje passeren, maar in de haast die we aan het begin van onze wandeling nog altijd hebben, besteden we geen aandacht aan het kapelletje van La Bonne Dame. Deze Bonne Dame is onze eigen Schotse prinses, de patrones van Sint-Oedenrode en naamgeefster aan de geneeskrachtige bron in Weert: Sint Oda. Ook hier in Lavacherie is een bron ontsprongen, en wordt in haar naam, 'geneeskracht bij oogziekte' toebedacht aan het

bronwater.

We volgen de loop van de Ourthe, die kabbelend voorttrekt en in haar stroom wordt gevoed door diverse bergstroompjes die spontaan her en der onze weg kruisen. De velden en berghellingen, die hier toch wel enige omvang hebben, zijn geheel bedekt met een flinke sneeuwlaag en ook de 'sparrenbomen' torsen nog hun witte last. In de verte zien we de wagens met hun skiboxen voortrazen richting Oostenrijk, terwijl wij ons hier al wandelend amuseren met 'langlaufen' in de sneeuw. De Ourthe stroomt links van ons in een dal in een mooie meandering de heuvelrug volgend, die wij via een stijgend pad beklimmen.

Op een gegeven moment proberen enige achterblijvers onze aandacht te trekken, zij willen ons doen geloven dat we fout zitten, maar gelukkig voor ons hebben wij de juiste route.

In deze omgeving vond zo'n 1400 jaar geleden een vreemde ontmoeting plaats. Het was hier dat Hubertus tijdens de jacht werd geconfronteerd met een opgedreven hert dat zich op het moment dat Hubertus het wilde neerschieten omkeerde en de jager tussen het gewei het kruisteken waarnam. Deze gebeurtenis maakte zo'n indruk op Hubertus dat hij zijn levensstijl compleet wijzigde. Later werd Hubertus heilig verklaard en is er een plaats naar hem vernoemd, eveneens kreeg een deel van de uitgestrekte bossen, die

hier als Famenne de voorlopers van de Ardennen vormen, zijn naam mee. De motivatie om hem daarna ook nog patroonheilige van de jagers te maken zal wel voor altijd verborgen blijven in de kluizen van het Vaticaan.

In Tenneville worden we ingelopen door 'la troupe grand vitesse', ze hebben geen tijd voor het tunneltje en weldra zijn we achterhoede. Er volgt een prachtig stuk natuur, in eerste instantie lopen we door wat struikgewas, dat met enige verbeeldingskracht kan worden herkend als een oude spoorbaan.

In dit sneeuwlandschap is het constant opletten, zeker nu we gemerkt hebben dat de markering van het pad 'zeer' te wensen overlaat. Over een uiterst smal paadje omlijst door prikkeldraad en overhangend prikkend struikgewas bereiken we een open landschap in de sneeuw. Als uitgelaten jongelui beginnen enkele onder ons aan een sneeuwbalgevecht.

In de verte wijst een kerktoren ons de richting waarheen het pad ons uiteindelijk zal brengen. Het dorpje heet Champlon en naar de bordjes te oordelen zijn hier verschillende langlaufroutes uitgezet. In de naaste omgeving van 'Barrière de Champlon' is ook een jeugdherberg. Bij het Oorlogsmonument gaan we richting Journal waar onze koffiepост is ingericht. We hebben er nu 11 km opzitten en het 'warme spul' laten we ons goed smaken, ook nemen we even tijd voor ons boterhammetje.

De wandelaars op de 16 km zijn vanaf hier ongeveer een uur geleden vertrokken.

Al vlug mogen we weer 'omhoog' en de pareltjes verschijnen alweer op het voorhoofd en de normale

ademhaling gaat over in snakken. Maar als je dan boven komt, ben je er trots op dat je het toch weer presteerde en die adem regelt zich vanzelf!

Het landschap gaat over in een soort plateau en is min of meer vals plat. Vreemd is dat er hier helemaal geen sneeuw ligt. We komen in een bos waar een beekje ons de weg wijst. Daarna bereiken we via een modderpad, dwars door een weiland, het dorpje Vecmont. Hier is helemaal geen markering meer te vinden. Midden in het dorp, bij de kerk, komen we op een kruispunt waar ook geen enkele aanduiding te vinden is. We spreken een man aan om de weg te vragen, onze poging in het Frans

beantwoordt hij tot onze verbazing in goed Nederlands. Te oordelen naar de tekens op zijn auto heeft de man een betrekking bij de boswachterij en hij weet ook precies waar we de 'sentier' moeten vervolgen: zo'n 50 meter terug en dan naar links. Zo blijkt maar weer dat bij een routebeschrijving elk woord zijn betekenis heeft, want staat daar niet geschreven: 'in het zicht van de kerk slaan we achter de eerste hoeve af naar rechts.'

We maken daarna wat omtrekkende bewegingen alsof de 'bouwers' hier ook niet precies de weg wisten. We lopen zelfs een ogenblik langs de hoofdbaan tussen Bouillon en La Roche, maar al vlug mogen we opnieuw de vrije ruimte benutten. Een ogenblik is er nog twijfel als een 'S' bocht gewoon een dalende zijweg blijkt te zijn, en niet zo maar een afdaling, maar een 'echte' met kruisende beekjes, boomwortels en wagensporen die vol water staan. Dit is de zogenaamde vallei van de Bronse, een voedingsarm van de Ourthe.

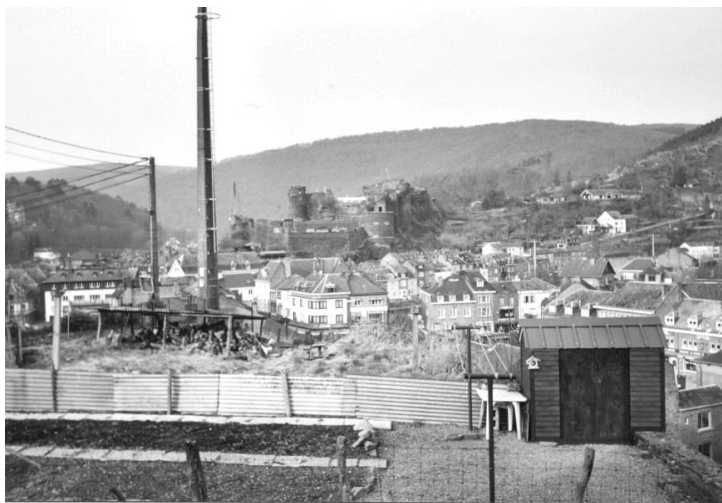
Uiteindelijk bereiken we via een stijgende asfaltweg 'Grande Strument'. In eerste instantie denken we dat het

een dorpje is, maar het blijkt een in een fantastisch dal gelegen 'toeristenaccommodatie' te zijn met een hotel-restaurant en appartementen verhuur. Tegenover het hoofdgebouw gaan we schuin de berg op en bereiken de rustpost. Al van verre wordt ons toegeroepen dat, als we het volhouden tot boven, de soep klaar staat. En inderdaad: Lieske, Dini, Toon, Frans en Jan staan ons op te wachten en met een heerlijke beker warme soep worden we klaar gestoomd voor de laatste trip van zo'n

4 km. Als we de soeppost verlaten blijkt dat er nog 25 wandelaars mankeren, waaronder enkelen van de korte afstand.

Het wordt nog een kilometertje stijgen en dan gaan we

definitief naar beneden en komen in het stadje La Roche en Ardenne. Keiharde muziek vanaf de kasteelruïne, die hoog boven het stadje uittort, heet ons welkom. Vanuit de verte zien we dat er een feesttent staat op de plaats waar eeuwen geleden de ridders streden om eer en glorie. Bij ons zou het in de krant komen.

Op Place du Bronze, in het gelijknamige café, ligt ons eindpunt van deze geslaagde wandeldag. We hebben nog ruimschoots de tijd om wat op verhaal te komen. De zaak zit overvol en we zoeken een plaatsje aan de tap, en als we de rozen aan Sandra willen geven, blijkt ze José te heten en nog een goeie kandidate te zijn voor een mooi ereplaatsje bij ons clubkampioenschap. Om precies halfzes wordt het vertreksein gegeven, we hebben dan nog zo'n drie-en-eenhalf uur voor de boeg. De vuurdoop voor Toon verging hem en ons goed, dus Toon verder alle succes voor de komende tochten. Vergeet niet u minimaal een maand voor de volgende tocht op te geven door overmaking van het verschuldigde bedrag, onder vermelding van het aantal personen, betreffende reis en opstapplaats op het bekende Gironummer van OLAT te Weert 70 68 01. Tot de volgende keer.

Ad van Asten

WANDELWEGEN

DATUM	NAAM	WANDELWEG	NUMMER	AANTAL GELOPEN
5-3-2001	G.H.E. Dahmen	Graaf van Hornepad	52	1e x Brons

BOETIEK

W. Timmermans, Veghel 30.000 km Wandelmedaille

ACHTERGEBLLEN IN HET STARTLOKAAL

In de afgelopen periode bleven de volgende spullen liggen in de diverse startlocaties:

1 zwarte sjaal; 1 groen/rood/gele badstof sjaal; 1 rode handschoen (want); kleine button 80° Vierdaagse Nijmegen; 1 kleine opvouwbare paraplu. Deze spullen zijn op te vragen **tot 1 mei: Telefoon 0499-473767**

CLUBKAMPIOENSCHAP OLAT PER 19 MAART

1	2510	Kees Lambregts	16	615	Henny v Megen	31	200	Riet Emans
2	1695	Hugo Prinsen	17	610	Stefan Gauer	32	200	Jet van den Bersselaar
3	1675	Klaas Bakker	18	600	Jans v Griethuizen	33	200	Jan Soetens
4	1575	Frits Mennen	19	600	Ad Verbakel	34	200	Anton Leijgraaf
5	1390	Sjef Koolen	20	585	Piet de Ruijter	35	200	Johan van den Hoogenhoff
6	1365	Rolf Craanen	21	550	Ron Timmermans	36	200	Theo van Hamond
7	1110	Theo Klanke	22	505	Kees Mol	37	200	Jan van Boerdonk
8	960	Paul Canters	23	400	Bert Timmermans	38	200	Ad van Asten
9	910	Marcella Creemers	24	390	Ben Duin	39	200	Boetje Huliselan
10	910	Hannie Klumpkens	25	300	Theo Tromp	40	200	Ton van Dijk
11	810	Michel v. Krimpen	26	300	Kees Punselie	41	200	Theo Beelen
12	810	Ronald van Oort	27	300	Wim Brooymans	42	150	Antoon Asveld
13	800	Frits v Duijnhoven	28	200	Joop Krul	43	50	Chris Sluijter
14	715	Nancy Buckx	29	200	Piet van de Laar			Babette uit de strijd genomen
15	640	Frances Rouppe vd Voort	30	200	Margriet Fischer			

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP APRIL - MEI

<u>Prestatietochten</u>	<u>(puntenhonorering op uitslag per afstand)</u>	
14 april	KMS: wedstrijd/prestatie 80 km	max 1000 pt bij 7 u 45 min.
21/22 april	Nacht van Loon op Zand	650 pt 125 km; 500 pt 117 km; 300 pt 106 km
26/27 mei	OLAT Int. Weekend Weert	bonus 100 EM/24 uur 750 pt; 100 km 500 pt 80 km 400 pt; 50 km 200 pt
		Boven de bonuspunten ontvangt u prestatiepunten afhankelijk van uw finishtijd.

Lange afstand tochten (puntenhonorering bij afleggen van reglementaire afstand)

14 april	KMS: Kennedymars Sittard 80 km (zie boven)	finish 280 pt
27/28 april	RWV/WIK: Kennedymars Dordrecht 80 km	finish 280 pt
27/28 april	Zwolle 80/100 km	finish 200 + afstand
05/06 mei	Mergellandtocht 135 km	finish 250 pt
11/12 mei	Apeldoorn 80/100 km	finish 200 + afstand
12/13 mei	OLAT Kempenlandtocht 110/80 km	finish 600 + afstand
18/19 mei	LAT Hilversum Kennedymars	finish 280 pt
19/20 mei	Venray Kennedymars	finish 280 pt
23/24 mei	Odoorn 80 km	finish 280 pt

Attentie:

Om te worden opgenomen in het clubkampioenschap moet u met het onderstaande rekening houden:

Voor de prestatietochten geldt de uitslagenlijst.

Voor alle andere tochten dient u zich telefonisch of schriftelijk te melden bij de redactie van OLAT-Nieuws

☎ 0499-473767 of bij Paul Canters op mobiel ☎ 06-16885375.

Verleende onderscheidingen door de Sectie Lange Afstand van de KNBLO

Kennedy Walker in Brons: C.J. Uytenhaak Lemeburg 26 2135 DW Hoofddorp

Long Distance Walker:

Bronz: Hugo Prinsen OLAT Valkenswaard

Zilver: Wil van Dooren Hart van Brabant Tilburg

Huib van Broekhoven RWV Dirksland

Goud: Gerrit van Haandel RWV Zeeland

De blik vooruit en zo snel mogelijk finishen

Door correspondentie Corrie Bekkers (Einhovens Dagblad)

Gelukkig heeft het traject voor de snelwandeldwedstrijden in de wijk Kienehoef maar één obstakel. Want snelwandelaars houden niet van wegversmallingen, verhogingen, punaises en andere hindernissen op het parcours. "Het liefst lopen zij hun wedstrijd- en prestatiewandelingen op asfalt: de blik vooruit en zo snel mogelijk finishen", vertelt Henk Plasman uit Best. Hij is lid van OLAT de Ollandse Lange Afstand Tippelaars die zondag de snelwandeldwedstrijden houdt in Sint-Oedenrode. Er worden afstanden gewandeld van vijftig, vijftendertig, twintig en vijf kilometer. En er kan zowel in de wedstrijdklasse als in de prestatieklasse gestart worden.

'Er is verschil', legt Plasman uit.

SNELWANDEL WEDSTRIJDEN SINT-OEDENRODE

Een wandelaar die snel loopt, is meestal een prestatiewandelaar. Maar een wedstrijdwan­delaar is een atleet. Hij of zij wordt gejureerd op houding en techniek, prestatie­lopers vechten alleen onderlinge competitie uit.'

Plasman begon met recreatief wandelen toen hij 25 jaar was. Hij bleek een natuurtalent. In een recordtijd

schreefde hij zijn wandeltempo naar tien kilometer per uur. 'Om dan nog sneller te lopen en dit tempo ook vol te houden moet je je looptechniek veranderen in de typische snelwandelpas.

Een langere pas loop je vanuit het bekken. Dat scheelt misschien twee centimeter per pas, maar op 50 vijftig kilometer zijn dat aardig wat centimetertjes. Je leert 'economisch' lopen. Overtollige bewegingen kosten energie. Het wedstrijdreglement schrijft voor dat je in tegenstelling tot hardlopers bodem contact moet houden. En op het mo-

ment dat de hak de grond raakt moet het been gestrekt zijn.' Van 1992 tot 1999 behoorde Plasman tot de Nederlandse selectie. Als amateur met een drukke baan. Hij vertegenwoordigde de snelwandelsport in alle Europese landen, Mexico en China. Hij verbrak het Nederlandse record. 'Deed vijftig kilometer in een gemiddeld tempo van twaalf kilometer per uur en kreeg een maand geleden zijn officiële erkenning Europees Kampioen Veteranen 1998 binnen. 'Nederland is klein in de snelwandelsport. Je wandelt niet met je buurman. Op de afstanden in Sint-Oedenrode lopen dan ook mannen en vrouwen uit Nederland, Europa en voor het eerst een groep Chanezen.'

'We kregen het verzoek of deze Afrikaanse atleten konden starten. We zijn benieuwd naar hun prestaties', vertelt medeorganisator Ad van Asten. 'Zij stuurden ons hun wedstrijd­motto: 'We walk for gold!' Tot onze grote spijt kunnen we deze keer vice-voorzitter Theo Tromp geen rugnummer uitreiken. Hij is de grote stimulator en is bij alle tochten. Tromp is beroepsmilitair en wordt binnenkort uitgezonden naar Bosnië. Daar temmen ze hem tussen de omheining van het militaire kamp.'

Snelwandeltraditie in St.-Oedenrode

In 1983 maakte ik voor het eerst kennis met het snelwandelen. Niet dat ik zelf snelwandelaar ben, maar ik nam in Sint-Oedenrode deel aan het Internationale

Weekend. Ik liep toen mijn tweede Kennedymars en liet een mooie tijd klokken. We passeerden een tijdwaarnemingspost die was uitgerust met een elektronisch oog en we konden op een scherm zelf onze rondetijden aflezen.

Hoe anders is dat nu, bijna 20 jaar later. Niet zo zeer wat belangstelling uit het buitenland betreft, integendeel. Voor onze wedstrijd van 11 maart j.l. kregen we 'bijna' 5 atleten uit Ghana aan de start. Die registratie van de rondetijden is nu echter puur handwerk geworden.

Voor een tocht als in St.-Oedenrode zijn 30 mensen van 9.00 uur tot 18.00 uur constant in de weer om alles goed te laten verlopen. Er is een hele ploeg verzorgers die de wandelaars per ronde drinken en eten aanbieden, een tiental mensen zit bijna 7 uur achtereens langs de weg om de doorkomsten te kloppen en daarnaast staan er nog enkele waarnemers langs de baan om op 'merkpunten' tijden vast te leggen. Een persoon loopt tientallen keren op en neer naar de sporthal om de tijden van de waarnemers naar het secretariaat te brengen.

Er zijn vier scheidsrechters op de been, een persoon zorgt dat de atleten op het juiste moment worden gewaarschuwd over het aantal ronden dat is afgelegd, er is een starter en een wedstrijdleider en een drietal mensen is bezig op het secretariaat. Voorafgaande aan zo'n dag zijn we al met een ploeg van 7 man enkele keren bij elkaar geweest om alles door te nemen, en we wachten we-

ken op de inschrijvingen die maar niet willen komen.

Uit Chana zouden vijf atleten overkomen om bij ons te wandelen en een week later in Rotterdam en dan doorreizen naar Malesië. Alle afspraken waren rond en de vijf jongens zouden vrijdagmorgen aankomen op Schiphol, Paul zou hen daar opvangen. Donderdagavond om 20.45 uur komt een bericht binnen dat de reis een dag is uitgesteld, omdat door festiviteiten rond de Onafhankelijkheidsdag van Ghana alle regeringsgebouwen een weekje dicht zijn en de atleten niet tijdig

over hun visa beschikken en daarom van de passagierslijst zijn geschrapt. De jongens proberen nog een volgende vlucht te charteren, maar dat lukt helaas niet. Tot het laatste moment is Paul Canters standby om naar Schiphol te vertrekken.

's Morgen voor de wedstrijd hebben Paul, Sjef en Theo al het een en ander gedaan aan de opbouw langs het parkoers en dan is het wachten.

Van de vijftien voorinschrijvingen komen er negen niet opdagen. De 'papieren' die klaar liggen zijn onbruikbaar. Dan maar improviseren besluit onze wedstrijdsecretaris Mariet. In het kleine hoekje dat we ter beschikking hebben wordt het druk. Als het dan eindelijk zover is, blijkt dat het deelnemersveld niet

tegenvalt. In totaal 50 wandelaars en dat is ten opzichte van de laatste paar jaar een mooie verbetering. Om 11.00 uur worden de wandelaars op de 50 en de 35 km weggeschoten, in totaal 30 wandelaars

waaronder 10 wedstrijdwandelaars op de 50 en 4 op de 35 km. Drie kwartier later volgt de start van de 5 km. Hiervoor hebben zich maar 3 wandelaars aangemeld. Even wordt vergeten dat er ook 'briskwalking' op het programma staat. En als het groepje al een tijdje naar de start is vertrokken, melden zich nog twee dames voor deze afstand. U mag het geloven, we hebben een kwartier met de dames 'kastjes' en 'muren' gevolgd en uiteindelijk zijn ze per auto gelanceerd; het zou België kunnen zijn!

Om halfeen hebben we 15 wandelaars voor de 20 km, waaronder 12 wedstrijdlopers.

Als ik zo rond halfdrie even de benen ga strekken en het parkoers afwandelen, mag ik constateren dat er een geweldige sfeer heerst zowel onder de deelnemers als onder de verzorgers en tijdwaarnemers. Langzamerhand beginnen er ook al uitslagen binnen te druppelen en kunnen we diploma's uitschrijven, trouwens dat gaat nu wel digitaal, maar daarvoor moeten toch de nodige handelingen worden verricht. Tegen het einde van de middag is iedereen gefinished, er was een mooie competitie en het relaas zullen de kenners wel lezen in de analen van de 'snelwandelbode' van onze Rotterdamse wandelvrienden van de RWV.

Voor OLAT namen 16 wandelaars deel, waaronder Henk Plasman (20 km wedstrijd) die ook voor Gen. Michaelis uitkomt en Ron Timmermans (20 km wedstrijd) die onder RWV-vlag aan wedstrijden deelneemt. Verder kwamen aan de start: **Chris Sluijter** 5 km briskwalking, **Antoon Asveld** 20 km prestatie, **Nancy Buckx** 35 km prestatie, **Ben Duin** 35 km prestatie, **Henny van Megen** 35 km prestatie, **Frances Rouppe van der Voort** 35 km prestatie, **Piet de Ruijter** 35 km prestatie, **Kees Mol** 35 km prestatie, **Kees Lambregts** 50 km wedstrijd, **Hugo Prinsen** 50 km prestatie, **Rolf Craanen** 50 km prestatie, **Paul Canters** 50 km prestatie, **Sjef Koolen** 50 km prestatie, **Frits Mennen** 50 km prestatie en **Frits van Duijnhoven** 50 km prestatie.

Wandelen op Dinsdag

Voor wie het maar weten wil:

- We starten klokke tien, voorzien van leeftocht en laten het hondje thuis.
- De wandeling bedraagt ± 20 km; het tempo ± 5 km/h.
- De wandeling ligt globaal tussen Weert, Tilburg, Den Bosch en de grensstreek.
- Er moet 'n routebeschrijving voorhanden zijn, óók als er wordt geïmproviseerd.
- De verantwoordelijke gids gaat altijd voorop en zijn secondant loopt in de achterhoede om eventuele dwaalgasten in het gareel te houden; splitsing van de groep zal in principe worden vermeden.
- Voortaan zal de verantwoordelijke gids ook zijn route voorlopen ter vermijding van verrassingen en proberen een gastvrij café, liefst bij de start, te vinden; dat laatste kan niet worden gegarandeerd.
- De wandeling heeft 'n recreatief karakter met ruimte, dus tijd voor 'n bezienswaardigheid. De ervaring leert, dat vooral tijdens een tocht 'vlak voor de huisdeur' niet alleen wat te zien en te horen is, maar dat daarvoor veel belangstelling wordt getoond. Ach, van 'n ongeïnteresseerde wandelaar wordt wat aanpassing verwacht zoals dat ook wel eens geldt voor 'n hardloper.

Wie zich de NS-wandeling over de Hollandse Kade weet te herinneren kent het verlangen van een aantal deelnemers om nog eens een tocht te organiseren in een landschappelijk ander gebied. Welnu, 2 oktober staat een tocht door het Savelsbos op het programma.

Startpunt is dan N.S. station Maastricht en eindpunt station Eijsden.

Voor deze 'vroege' herfstwandeling wordt de starttijd verschoven naar 10.30 uur i.p.v. 10.00 uur.

VOORJAARPROGRAMMA 2001 DINSDAGWANDELEN

<u>DATUM</u>	<u>ROUTE</u>	<u>START</u>	<u>PLAATS</u>
17 april	Drunense duinen	Café De rustende Jager, Oude Bosse Baan 11	Udenhout
1 mei	Maashorst	Bezoekerscentr. Slabroek, Erenakkerstraat 5	Nistelrode
15 mei	Mildertroute	AC Restaurant A2, (komend vanaf Eindhoven aan de <u>rechterkant</u>)	Nederweert
29 mei	Beerentocht	Rest. Van Haandel, Hertog Janplein,	Erp
12 juni	Hondsbergroute	N.S.Station	Oisterwijk
26 juni	Heidetocht	Startpunt is nog niet bekend!	Zie ons volgende nr.!
10 juli	Waterlelieroute	Gemeentehuis, Petrus Dondersstr. 1	St. Michielsgestel
24 juli	Beemdenroute	Café de Gouden Leeuw, Jan Smuldersstr. 24	Vessem

Meer informatie?

(Mijn excuus voor het vermelden van een verkeerde startplaats vorige maand)

Bel Jos ☎ 0495-535848 of Truus ☎ 040-2110413.

Langs de Linge

Wat doe je als je van plan bent een NS wandeling te gaan lopen en het regent pijpenstelen? Gewoon gaan, want regen is de slechtste reden om thuis te blijven! En zie, als de trein Leerdam binnenrijdt schijnt de zon, en het blijft de hele dag droog.

Leerdam staat in het teken van glas en dat is te zien ook; direct uit het station loop ik over een plein met

allemaal glazen kubussen die 's avonds verlicht zijn met neon en ook als zijte te gebruiken zijn. Verder struikel je over de glasgaleries en ook het glasmuseum is hier te vinden.

Omdat het vandaag markt is, pas ik mijn tempo aan het winkelend publiek aan, dat is even wennen, maar ik heb de hele dag de tijd en hoef maar 16 km.

Trouwens het is goed opletten geblazen want de markeringen zitten verstopt achter de zeildoeken van de kramen.

Het is maar een klein stadje, maar er is veel te zien, en eenmaal de stad uit zit je zo op de Lingedijk waar mijn schoenen zich weer thuis voelen in de vette klei.

In Asperen staat het ooievaarsnest al klaar maar de familie is nog niet terug van zijn overwinteradres. De kerk is gesloten dus na een boterham in de zon weer naar fort Asperen waar de vleermuizen nog in winterslaap hangen.

Hier zijn veel bouwwerken te zien die nut hadden bij oorlogshandelingen in voorbije eeuwen.

Langs een landweg met veel knotwilgen kom ik in Acquoy waar men een bijzondere stapeltechniek heeft ontwikkeld voor het grillig gevormde kachelhout. De stompe kerk staat al behoorlijk scheef vanaf de bouw en correctie halverwege heeft niet mogen baten. Op het naburige kerkhof ligt mevrouw Pisa begraven....

Schattige dijkhuisjes wisselen af met statige herenhuisen, hier en daar is al wat bloesem te zien, mijn zus wist mij te vertellen dat als ik hier over een paar weken kom, ik file kan wandelen.

Langs de provinciale weg is het even doorbijten tot Gellicum, maar dan loop ik weer langs de Lingedijk in de stilte die alleen verstoord wordt door het gespetter en gezang van de vele vogels die in dit waterrijke gebied leven.

Na de Linge in totaal vier keer te zijn overgestoken kom ik in Beesd dat ook een kerk heeft zonder toren. De vlaggenmasten boven op de stomp doen wat buitenaards aan.

Na het verlaten van Beesd passeer ik de oprit naar landgoed Marienburg en dan is het nog een kilometer naar het station dat er een beetje verloren bijligt.

Hier kan ik wachtend op de trein nog even alle moois van vandaag de revue laten passeren.

Margriet Fischer

Winterwandeling zondag 18 februari te Stiphout

Piet Royakkers

Het was vandaag prachtig weer om wandelen. Met Harry Rooymans reed ik per fiets door de Papenvoortseheide en de Nuenense en Stiphoutse bossen, naar café 't Aambeeld in Stiphout. Na inschrijving voor de 20 km en het drinken van een kop koffie vertrokken we om ongeveer 10.00 uur.

Het was een mooi wandelgebied in en om Stiphout en richting Beek en Donk, veel bossen en landerijen. Het heeft me veel zoek- en spuurwerk gekost om over Stiphout en de eeuwenoude toren, die vroeger in de akkers stond, iets te weten te komen. Uiteindelijk lukte me dit bij het gemeentelijk archief in de Molenstraat te Helmond. Aan de hand van een aantal vondsten is komen vast te staan dat Stiphout een zeer oude nederzetting moet zijn geweest. Het eerste schriftelijk bewijs van het bestaan van Stiphout, werd gevonden in de acte van 1155.

Stiphout was een van de oudste bedevaartplaatsen van Brabant. Duizenden mensen bezochten Stiphout. Eeuwenlang was het dorp bekend als een plaats waar mensen, die door de duivel bezeten waren, verlost konden worden. Veel van die wonderlijke gebeurtenissen zijn opgeschreven en bewaard gebleven. Welke verhalen fantasie zijn en welke op waarheid berusten, is achteraf moeilijk vast te stellen.

Ruim 150 jaar stond de oude toren eenzaam in de akkers. Heel indrukwekkend is het volgende verhaal over wat er in Stiphout gebeurde. Een boer, Jan Balloijs, was in het begin van de zomer in het jaar 1342 bezig met ploegen op zijn akker naast het Stiphoutse kerkje. Donkere wolken

pakten zich samen en er brak een hevig onweer los. Plotseling sloeg de bliksem in op de kerk en er ontstond een hevige brand. De boer rende naar de kerk en riep dat de pastoor moest komen, opdat het Heilig Sacrament (de gewijde hostie) uit de kerk gehaald moest worden. Toen pastoor Jan Hocaerts bij de kerk kwam, zei Jan Balloijs hem: 'Mijnheer pastoor, als ik uw macht had, dan zou ik het Heilig Sacrament daar niet laten verbranden.' Pastoor Hocaerts, die door de steeds heviger wordende brand te bang geworden was om zelf het brandende kerkgebouw binnen te gaan, zou tegen de boer gezegd hebben: 'Voor dit speciale geval geef ik jou al de macht en kracht die ik bezit.' Na deze woorden gehoord te hebben, liep Jan Balloijs naar de kerkdeur en ging de brandende kerk binnen om het Heilig Sacrament eruit te halen. Inmiddels waren veel mensen naar de kerk gekomen. De pastoor en alle om-

standers zagen hoe even later het vuur zich splitste en plaats maakte voor de boer, en ongedeerd trad Jan Balloijs midden uit de vlammen te voorschijn. Hij was niet gewond en had geen brandwonden. Ook zijn kleren hadden geen schade geleden. Aan de pastoor overhandigde hij de ciborie met het Heilig Sacrament. Bekend is verder dat na de brand twee geredde hosties bewaard bleven en dat bij het doopvont een eenvoudige houten tabernakel werd opgericht op de plaats waar de vlammen zich scheidden om aan Jan Balloijs doorgang te verlenen.

Op onze eerste verzorgingspost, bij het kanaal, smaakte de koffie goed. Na wat gebuurt te hebben met bekenden en onbekenden ging de tocht weer verder.

De grote rust was in restaurant De Zwaan in Beek en Donk. Een doedelzakspeler – een wandelaar uit Son – bracht bij het verlaten van het restaurant de stemming er goed in. Om ongeveer kwart voor een ging de tocht weer verder, over de brug rechtsaf langs een kapelletje richting Aarle Rixtel.

Bij de laatste verzorgingspost smaakte de soep goed. Vervolgens liepen we richting Stiphout.

Om ongeveer vier uur kwamen we aan bij de finish. Na een heerlijke trappist reden we zeer voldaan naar Nuenen terug.

Veel groeten van Piet Royakkers uit Nuenen

Staatsbosbeheer en gemeente slaan handen ineen bij invulling kleine Dommeldal de Akert Geldroppenaren mogen natuurgebiedje zelf inrichten

Door Yolanda de Koster (Eindhovens Dagblad)

Dinsdag 6 maart. GELDROP - Staatsbosbeheer gaat in en vooral met Geldrop een bijzonder project uitvoeren. Een klein natuurgebied - elf hectare groot - wordt in samenwerking met Geldroppenaren heringericht. Als het participatieproject werkt, gaat Staatsbosbeheer (SBB) vaker zo te werk.
(Foto René Martens)

Geldroppenaren worden betrokken bij de plannenmakerij voor herinrichting van het kleine Dommeldal de Akert, dat tussen de Laan der Vier Heemskinderen en de A67 ligt.

Het gaat om de herinrichting van het Geldropse natuurgebied het kleine Dommeldal de Akert, dat tussen de Laan der Vier Heemskinderen en de A67 ligt. De gemeente en SBB vragen de Geldroppenaren plannen te bedenken voor het gebied en straks wellicht ook zelf de spade in de grond te steken.

Het gebied bestaat momenteel in feite uit niet meer dan wat weilandjes waar de Dommel doorheen kronkelt. Het terrein heeft volgens de gemeente - eigenaar van het gebied - en Staatsbosbeheer echter enorme potenties. Daarom worden de burgers het komende jaar warm gemaakt voor dit participatieproject. Als het aan J. van den Berg van Staatsbosbeheer ligt, gaat dat ook lukken. Razend enthousiast is hij over het idee samen iets moois te maken van de elf hectare, voor Staatsbosbeheer een unieke manier van werken.

25 FEBRUARI: DE NATIONALE WANDELDAAG IN BELGIE TE GROTE BROGEL.

Peter van de Ven

Dat de wandelsport bij onze zuiderburen populairder is dan bij ons, is alom bekend. Daarom wilde ik dit nationale gebeuren eens een keer meemaken. In Nederland

worden dit soort dagen niet georganiseerd. Misschien kan men hier spreken over "surrogaat"-dagen, zoals de Rode Kruismars in Geldermalsen en de Airborne-Mars.

Deze kunnen als enige qua deelname met dit evenement concurreren.

Omdat het openbaar vervoer op zondag nauwelijks rijdt, heb ik de tip van Rein Arnold (abonnee uit 's-Gravenhage) opgevolgd en ben ik afgereisd naar Dordrecht, waar WSV "De Vrolijke Stappers" mij zou komen ophalen. Er was voor vandaag slecht weer voorspeld: natte sneeuw bij een temperatuur van twee

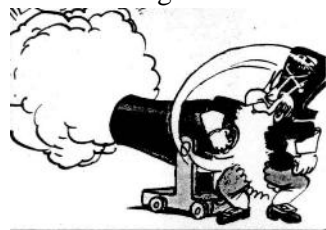
graden boven nul. Dit viel geweldig mee, alleen bij het station in Dordrecht was het een grauwe bedoening. Om vijf voor halftien reed de bus, die al wandelaars had opgepikt in Schiedam en Rotterdam zuidwaarts. Dat wil dus zeggen eerst oostwaarts naar Gorinchem en Zaltbommel en daarna via 's-Hertogenbosch en Eindhoven naar België. Dit vond ik vreemd, je zou zeggen dat Breda-Turnhout-Lommel logischer was geweest. Maar als passagier ga je je niet met reisroute's bemoeien.

Al vrij snel kregen we een lekkere kop koffie aangeboden.

Vlak voor België kregen we nog een surpriserit: via Bergeijk, Luijkgestel en Lommel naar Mol vlak bij Balen, dit was dus echt balen! Het bestuurslid dat de wegenkaart had meegenomen had een Belg kunnen zijn, want hij volgde een route die 43 jaar geleden misschien de juiste was, maar waardoor we nu hetzelfde aantal kilometers omreden (Vlaamse OLAT-leden, een oubollige Belgenmop in ons blad moet toch kunnen in 10 jaar en 11 maanden!) Met dank aan Gerrit de Gier (lid uit Broek in Waterland), die wel een goede kaart bij zich had!

We kwamen een uur te laat aan, maar "De Vrolijke Stappers" hadden het tijdstip van terugkeer ook met een uur verruimd, om iedereen in de gelegenheid te stellen, om de geplande afstand te lopen.

De start was op het terrein van een manege. We zaten in een hal, met een capaciteit van 1000 personen. Doordat er maar een heteluchtkanon stond, kwam de temperatuur niet boven de tien graden uit, desondanks lieten we ons het broodje hesp en de trappist goed smaken. De prijzen waren laag in vergelijking met wat er "bij ons" voor gevraagd wordt. Ik heb het er maar druk mee vanavond, na de atlas en de ledenlijst heb ik ook nog op internet gezocht, helaas werd ik bij "Nieuws en Media" als bij "Nationale Wandeldag" niet veel wijzer. Daarom nu maar uit het blote hoofd:

HETELUCHT-KANON: VEEL ROOK, WEINIG WARMTE!!

De eerste twee kilometer door agrarisch gebied. We kruisten een fietsroute, de Kempen- en Maaslandroute, maar wederzijds hebben we weinig last van elkaar gehad. We liepen ook nog in de buurt van het vliegveld Kleine Brogel, maar dat is op zondag gesloten, dus niemand heeft daarvan kunnen genieten / zich eraan kunnen ergeren. Op een afstand van drie kilometer nog carnavalsmuziek gehoord, wat is dat toch een "hard" feest!

Na viereneenhalve kilometer onze eerste rust. Nu zaten we in een zaaltje met "echte" verwarming. We zagen nog mensen uit onze bus, de meesten hadden net zoals wij langere tijd uitgerust om van de "barre" reis bij te komen.

We waren nu meer in de bossen terechtgekomen. Het parcours was echt de moeite waard, er zat ook voldoende onverhard in. Ergens zagen we ook nog een bordje Goolderheide (makkelijk te onthouden, omdat ik me afvroeg hoeveel goals PSV vandaag zou maken), maar op onze afstand (15 kilometer) heb ik geen heide gezien.

Toen we op plm. tien kilometer op een verharde weg kwamen, lag aan de overkant een afgrond, hier was heel wat afgegraven voor grind- en kiezelwinning. Aan de boskant was over een lengte van veertig meter een zeil langs de weg geplaatst, waarschijnlijk was voor de padden de groeve verboden gebied. Op kilometer twaalf liepen we door het dorp Grote Brogel zelf. Een van de opvallendste (grootste) gebouwen was de Kempische wolspinnerij. Ook viel mij bij een motorsportzaak de prijs op van een 500CC-machine: Bfr. 299.999, wat zouden die het gemakkelijk krijgen als de Euro er eenmaal is!

Voor halfvijf waren we binnen en in een grotere zaal dan vanmiddag hebben we nog een gedeelte van de prijsuitreiking meegemaakt. Ik heb nog niets gezegd over de animatie: rondleidingen van een uur in

VREEMDE EEND IN DE BIJT!!

een zuivelcentrum, en er speelde een orkestje. Wat me vandaag wel opviel is dat ik heel weinig bekenden gezien heb. Waren die allemaal eerder gestart of weggebleven vanwege het weer? In dat laatste geval hebben ze beslist ongelijk gehad. Op de terugreis hebben Rein en ik ons maar in Valkenswaard laten afzetten. Vreemd genoeg duurde de rit tot

daar weer een uur, we hadden eigenlijk nog gemakkelijk in de bus met het bingo mee kunnen doen. We liepen daar eigenlijk als vreemde eenden in de bijt tussen al die carnavalsvierders, maar omdat we er een

beetje hongerig uitzagen, mochten we van de portier van de plaatselijke Chinees nog van een uitmuntende rijsttafel genieten!

Winterprik zorgt voor verrassend landschap

Bijna dertienduizend stappers op Nationale Wandeldag

Precies 12890 wandelaars doorkruisten gisteren de Vlaamse Ardennen tijdens de Nationale Wandeldag van de Vlaamse Wandel en Jogging Liga (VWJL). De Oudenaardse wandelclub Hanske de Krijger schotelde de wandelaars, die uit alle hoeken van het land kwamen, een prachtige tocht doorheen de besneeuwde heuvels van de Vlaamse Ardennen voor.

Oudenaarde

Voorzitter Julien Bradt had gerekend op vijftienduizend deelnemers maar dat was met die onverwachte winterse opstoot te hoog gegrepen. Dat laat winteroffensief zorgde trouwens voor de nodige problemen. De water-slangen naar de tenten raakten bevroren, ook de toiletten voren dicht en WC-potten barstten open. De stilaan smeltende sneeuw op de tenten drong door het zeil en druppelde op tafels en stoelen. De medewerkers in die tenten hadden het dan ook moeilijker om zichzelf wat te verwarmen dan wel om de wandelaars te bedienen. Op diverse plekken waren er elektriciteitspannes door overbelasting. Al met al merkten de wandelaars daar niet zoveel van, de Technische Dienst en de Waterdienst van de stad sprongen bij waar nodig.

Glad

Op sommige plaatsen lag het parcours er door ijsvorming spiegelglad bij met een aantal valpartijen tot gevolg. Julien Bradt was, ondanks die tegenvallers, toch een gelukkig man in het besef dat hij met zijn team de stappers een prachtige tocht had voorgeschoteld. 'Ook de weersvoorspellingen voor vandaag waren allesbehalve gunstig en dat heeft ons vermoedelijk toch wel een paar duizend deelnemers gekost. Zij die er wel waren kregen door deze tocht vermoedelijk toch een heel ander beeld van onze prachtige Vlaamse Ardennen', denkt Julien Bradt. 'Dit is ook voor ons een prachtige dag geworden, al zijn sommige medewerkers al aan de slag van vier uur deze morgen. Driehonderd vrijwilligers hebben zich hier ingezet om die duizenden wandelaars een aangename dag te bezorgen en ik meen te mogen zeggen dat wij daarin geslaagd zijn. De reacties van de mensen die er korte of langere wandelingen hebben opzitten, spreken voor zich.

HET VOLK

26-02-01

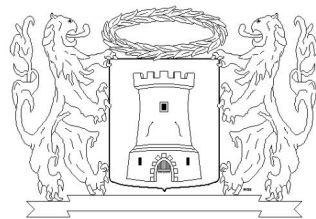
Ed. Vlaamse Ardennen

Noot Redactie: Als we de twee bovenstaande verhaaltjes in ons opnemen, moeten we toch bekennen dat onze Nationale Wandeldagen op geen enkel moment in de schaduw kunnen staan van die in België. Weten we het nog van afgelopen september: zaterdag 0 deelnemers, zondag bijna 50. Maar zolang onze Nationale Wandeldagen niet worden opgenomen in het Landelijk Wandelprogramma (LWP) zullen die wel nooit succes kennen.

Bos-, heide-, duinen-, polder-, weiland- en grasmars met WS78

Op zaterdag 6 januari 2001 organiseerde WS78 een wandeltocht van 40 km vanuit Alkmaar. De start was vanuit Sporthal 'De Hoornse Vaart'. Deze lag op korte afstand van NS-station Alkmaar-Noord. Bij de start was het net een nieuwjaarsreceptie. Want het was de eerste tocht van WS78 in het nieuwe jaar en velen wensten elkaar veel goeds voor het komende jaar.

'In Alkmaar begon de victorie'. Dit wapenfeit verwijst naar een van de bekendste episoden uit het verleden van Alkmaar: de overwinning op de Spanjaarden in 1573. De erfenis van dit rijke en roemruchte verleden is nog altijd volop aanwezig in de gezellige binnenstad. De singels en grachten met hun karakteristieke ophaalbruggen, de vele monumen-

wapen van Alkmaar

ten, de verstilte hofjes, de oude gevels en de smalle winkelstraatjes verlenen aan de binnenstad een bijzondere sfeer. Alkmaar is niet voor niets de tiende winkelstad van Nederland! Alkmaar is gelegen in een typisch Hollands polderland-schap, dichtbij een groot natuurgebied met duinen, strand, bos en overal water. Alkmaar is historisch, met ruim 400 monumenten. De

Waag, in de meest oorspronkelijke vorm uit de 14e eeuw, het 16e eeuwse Stadhuis, de Grote St. Laurenskerk en de vele hofjes, gevels en grachten geven de stad een aparte uitstraling.

Een paar honderd meter na de start staken we de Hoornse Vaart over. Langs dit water liggen een 5-tal molens, waarvan wij er twee zagen liggen. De regen van de voorgaande dag had plaats gemaakt voor zonneschijn. De lage zonnestand zorgde voor een mooie belichting van deze molens. Verderop staken we de vaart weer over en na dwars door de wijk Huiswaard te zijn gelopen, bereikten we het park Rekerhout. We liepen hier onder andere over een 200 meter lange vlonder omzoomd met riet. Door de wijken De

Mare en 't Rak-Zuid zetten we koers naar het Noord-Hollands kanaal. Bij de Koedijker vlotbrug, een luxe vlonder waar ook auto's over heen kunnen rijden, maakten we een foto met op de achtergrond een Sluismolen. Hier staken we de gemeente-grens van Alkmaar over. Nu dwaalden we een tijdlang over polderwegen, het gebied tussen de plaats Bergen en het Noord-Hollands kanaal. We liepen langs een ruim 100 jaar oude West-Friese boerderij met de naam Kanewert. Vlak voordat we boerderij Manege 'De Berger Rijschool' passeerden stond een boer met zijn tractor stil op de Schapenlaan. Hij opende de deur van zijn overdekte, maar doorzichtige cabine van zijn tractor en tuurde in de verte naar zijn schapen. Wellicht telde hij het aantal. Misschien ook riep hij wat naar ze toe, want langzaam liepen de schapen zijn richting uit. Op 9,9 km was de soeppost in Aagtdorp, gemeente Schoorl.

Even verderop liepen we over een pad langs weilanden en aan onze linkerhand lag een ongerept perceel met bomen van ongeveer 10 bij 25 meter. Op een fraai, maar zelfgemaakt bord stond: natuurgebied, Weetje van Pietje, kwetsbaar gebied. Even verderop kwamen we langs een kerkhof met oude grafste-

nen. Op een bord stond dat het oorlogsgraven van het Gemene Best betrof. Na een molen staken we de Heereweg over en volgden even de Schoorlse Zeeweg, een grintweg. We sloegen het eerste pad af om daarna via een 170 treden tellende trap op uitzichtduin de Trap te arriveren. Hier hadden we een wijds uitzicht. Bij helder weer waren zelf flats van Hoorn te zien. Over het weer hadden we trouwens allerminst te klagen. We hadden het mooiste weer van de wereld voor de tijd van het jaar. Vanaf de start tot halfdrie 's-middags was het onbewolkt geweest. Er was dus veel zonneschijn. We vervolgden ons pad door de beboste duinen. Het noordelijkste punt van de wandeling was het uitzichtduin bij Catrijp. Hier vandaan hadden we een fraai uitzicht op het plaatsje Groet en de Noordzee. Daarna zetten we koers naar het fraaie Vogelmeer. Hier liepen we vlak langs. Door het hoge

water van het Vogelmeer was plaatselijk een nieuw pad aangelegd door de wandelaars. Op 21,0 km was de grote rust in Café Restaurant 'De Viersprong'.

We bestegen een steil duin bij het verlaten van het centrum van Schoorl. We bleven nu een tijdlang fraai dwalen door het bos- en duingebied van boswachterij Schoorl. Na Skibaan 'Il Primo', waar volop werd geskied, bereikten we heel even een verkeersweg om daarna weer het bos- en duingebied te betreden. Op 29,9 km was de koffiepost bij de familie Rosemöller. We zijn nog vergeten te vragen of ze familie zijn van de bekende voorman van de politieke partij Groen Links. Via het Bergerbos werd het bosgebied definitief verlaten. Vanwege een gladde vlonder over een afstand van 700 meter was er een parkoerswijziging. Nu volgden we een tijdlang fietspaden door de polder Bergermeer. Op ongeveer 35½ km was nog de fruitpost. De totale afstand bedroeg ongeveer 38½ km. Door de parkoerswijziging was de tocht ongeveer een km korter als aangegeven in de parkoersbeschrijving. Desondanks behoorde deze tocht tot de categorie zware tochten. Met een opkomst van 380 deelnemers scoorde deze tocht vrij goed.

Coos & Henri

Wandelen op het "NOABERPAD - LAW 10"

Piet en Janny Jansens

Na het vele lange-afstandswerk waaronder de '200 km Millenniumwandeltocht' is het tijd om het weer eens wat rustiger aan te doen. Omdat we elk jaar een Lange-Afstand-Wandelpad willen doen is de keuze deze keer gevallen op het 'NOABERPAD', een wit-rood gemarkeerde wandelroute van zo'n 380 km. Deze route tussen NIEUWESCHANS in Groningen en EMMERICH in Duitsland, net over de grens bij Arnhem, is uitgezet door het NIVON en volgt de Duitse grens aan weerszijden.

Het bepalen van de dag-etappes met een afstand van ongeveer 20 km per dag en het uitzoeken van campings langs de route vergt veel voorbereiding maar is altijd weer leuk om te doen. Alhoewel de bijbehorende gids veel informatie verstrekt, blijken vooral de gegevens over (boerderij)campings erg summier, vooral ook omdat het boekje al wat jaren oud is.

Op dinsdag 1 augustus 2000 hangen we de caravan achter de auto en rijden naar boerderij-camping 'Rigtersheert' in Bellingwolde waar vandaan we de eerste etappes zullen doen. We hebben ons systeem van verplaatsen enigszins aangepast. In tegenstelling tot vorige keren doen we nu vanaf een camping elke keer twee etappes en gaan dan pas naar de volgende camping. In de praktijk is dat wat prettiger dan elke dag verplaatsen.

De planning is dat we op donderdag met de eerste etappe zullen beginnen maar een ontsteking in de schouder van Piet verhindert het vertrek. Toch nog last van vermoeidheid van de millenniumtocht? Dus eerst op woensdag langs de dokter voor medicijnen en nog een paar dagen wachten. Het is trouwens toch slecht weer, veel regenbuien, dus niet zo

erg. Gelukkig verdwijnt de pijn en op vrijdag maken we een kleine rondwandeling bij Bellingwolde om te kijken of het gaat met de schouder. De volgende dag zullen we dan echt van start gaan met het Noaberpad.

In het OLAT-boekje van februari lezen wij het relaas van Janny en Piet over de eerste 4 etappes. We volgden hen over het graspad langs de Nieuwe Ruiten A tot ze aankwamen bij de bossen van Westerwolde in de provincie Groningen. We lezen verder:

De auto ophalen is een kwestie van tijd, de middag brengen we verder luiierend door en 's avonds bezoeken we in Sellingen de gezellige braderie/kermis, waar we een optreden zien van een shantykoor die allemaal zeemansliedjes ten gehore brengt.

Donderdag 10 augustus

5e Etappe

SELLINGEN - EMMER-COMPASCUÛM 22 km

Het openbaar vervoer in deze streek is niet geweldig dus wordt eerst de auto weggebracht naar Emmer-Compascuum, en dan met de fiets terug naar de camping. Na een bak koffie gaan we om 10.00 uur op weg en gaan het Natuurgebied 'Ter Borg' in. Het is een privé-terrein en bordjes geven aan dat de doorgang met honden verboden is. De wandelgids vermeldt hier niets van, dus net als in vorige LAW'n wagen we het er op en met Castor kort aan de lijn - zeggen tegen hem dat hij zich stil moet houden - komen we er zonder problemen doorheen. Bij het 'Huis Ter Borg' is het de bedoeling dat we de oever van de Ruiten Aa volgen. De beschrijving geeft aan dat het maaipad hier en daar slecht begaanbaar kan zijn, maar wij vinden het zelfs onbegaanbaar door de 'mens'hoge brandnetels, waardoor we een omweg maken en na een paar kilometer weer terugkomen op de route.

We komen weer bij het Ruiten-Aa-Kanaal, volgen dit een tijdje en slaan bij de Wischluibrug af naar het gehucht Ter Wisch. Voor het eerst komen we een aantal medewandelaars op het Noaberpad tegen die de tegengestelde kant uitgaan. Overal in de sloten staan bordjes die aangeven dat er graskarpers in uitgezet zijn. Het zijn vraatzuchtige planteneters en bedoeld om de waterplanten binnen de perken te houden wat de voorkeur geniet boven chemische bestrijdingsmiddelen. Het is niet toegestaan ze er uit te vissen. Bij Ter Haar verlaten we de provinciale weg en gaan het 'Meebosch' in. Op sommige stukken zijn

nog sporen te vinden van het voormalig tramlijntje Ter Apel-Winschoten. Het begint ondertussen zachtjes te regenen, stom genoeg hebben we de regenjacks vergeten mee te nemen in de rugzak, dus zit er niets anders op dan doorlopen en nat worden.

We naderen TER APEL en komen uit bij het klooster. Het Klooster Ter Apel is in 1466 gesticht door kruissheren van het moederklooster Bentlage. Het heeft slechts tot 1580 als klooster gediend en is later omgebouwd tot vesting. Daarna werd het van kerk tot school en tenslotte een herberg. In de dertiger jaren heeft Rijksmonumenten het klooster gerestaureerd in oorspronkelijke staat en is te bezichtigen. Op een bankje houden wij een koffiepauze - uiteraard is het nabijgelegen restaurant niet open - en gaan daarna voor de laatste maal het Ruiten-Aa-Kanaal over en de Barnflair Leidijk op. Er ligt hier een auto-racecircuit en als er races zijn moet je een omleidingsroute volgen. Nu is dat niet en wij lopen zonder kaartje over het 'Oval circuit'. We passeren een woning met de naam 'Batterij', ten teken dat hier in het verleden een verdedigingsstelling was en gaan even later de brug over van het Ter-Apel-Kanaal.

Bij een stuw van het riviertje 'De Runde' (niet meer dan een brede sloot) wandelen we het veengebied in. Het begint nu toch wel behoorlijk door te regenen en het landschap is ook niet aantrekkelijk. Allemaal aardappelen en bietenvelden en daar tussendoor een modderpad. We begrijpen wel dat het uitzetten van een mooie route niet altijd eenvoudig is. In een gebied als dit is er weinig keuze. Het is of over eindeloze rechte asfaltwegen of een graspad langs een sloot en voor dat laatste is nu eenmaal gekozen. Het is alleen in het slechte weer een beetje mistroostig en het is nog zo'n 6 kilometer. Om 15.00 uur wandelen we EMMER COMPASCUÛM binnen en rijden gauw terug naar de camping om droge kleren aan te kunnen trekken. We horen van de boerin dat het hier de hele dag droog is geweest en dat op een afstand van hemelsbreed 15 kilometer !

Vrijdag 11 augustus

Onze volgende halteplaats is S.V.R.Camping 'De Turfstoeck' in WEITEVEEN. Het is de meest verre uithoek van de provincie Drenthe, nog achter Klazienaveen. We nemen afscheid van de Fam. Danker van de

'Harminahoeve' - het lukt niet om een originele melkbus te kopen - en gaan eerst naar het 'Veenpark Barger-Compascuum', een groot openluchtmuseum. Het veenmuseum is opgebouwd uit een dorpje in de stijl van de

zo natuurgetrouw dat je je terugwaant in de tijd en de 'plaatselijke bevolking' loopt in de klederdracht van die tijd.

Het 'Oale Compas' gaat nog verder terug in de tijd van de plaggenhutten. Op open vuren wordt brood gebakken en het water loopt je in de mond bij deze heerlijke lucht. Een stoomtreintje brengt ons naar een ongerept stuk hoogveen waar uitleg gegeven wordt hoe vroeger de turf met de hand gestoken werd. Het hoogveen onder ons voelt aan als een spons, het deint met elke stap mee. Een man stapelt gelijktijd een grote hoeveelheid turf op een mooie rij om deze te laten drogen. We zijn onder de indruk hoe zwaar dit werk in het verleden was. Als we weer in het treintje stappen zien we dezelfde man zijn

twintiger jaren, waar veel oude beroepen worden tentoongesteld en nog uitgeoefend worden. De bakker rijdt met zijn kar door het dorpje en de veldwachter is druk doende het verkeer te regelen. Een 'zwerfer' speelt zijn rol

'mobieltje' pakken om te vragen wanneer de volgende groep komt. Na dit bezoek rijden we door naar de camping in Weiteveen.

Zaterdag 12 augustus

6e Etappe

EMMER COMPASCUÛM - WEITEVEEN 24 km

Als we weg willen rijden wil de auto niet starten, de accu is totaal leeg. We hebben gisteren de caravan van de auto losgekoppeld, een paar meter verder neergezet, en de sleutel er vergeten uit te halen zodat het contact nog aanstond. De campingbaas heeft gelukkig startkabels en al vlug loopt de motor weer zodat we toch weg kunnen. We parkeren de auto in EMMER COMPASCUÛM, en gaan op stap. Het zonnetje schijnt volop en het belooft een warme dag te worden. We wandelen door het buurtschap Foxel waar alleen een kennel opvalt omdat de honden veel belangstelling voor Castor hebben. Over de Berkenrode passeren we het Veenpark Barger Compascuüm, waar we gisteren een bezoek hebben gebracht. Bij een picknickbank op de parkeerplaats halen we thermosfles te voorschijn voor onze eerste bakkie. Noord van Klazienaveen wandelen we langs een uitgestrekt kassengebied wat is ontstaan met subsidie van de overheid die tuinders in het Westland uitkoopt of onteigent. Bij het Oosterbos is een splitsing van het Noaberp pad, rechtsaf is een aftakking naar het station Emmen, wij gaan dus linksaf naar KLAZIENAVEEN en komen langs de Norit-Fabrieken, bekend van het zwarte pilletje tegen maag- en darmstoornissen. De oprichter van de Norit B.V. kwam uit het ondernemersgeslacht Scholten en deze stichtte en passant ook het dorp Klazienaveen die naar de moeder werd vernoemd. Langs het water van de Molenwijk komen we bij het Barger-Oosterveen en het Amsterdamsche Veld, het zijn de laatste resten hoogveengebied die door Staatsbosbe-

heer zijn aangekocht en worden gekoesterd. Miljoenen kubieke meters turf zijn er afgevoerd, want 'in het veen keek men niet op een turfje', maar deze gigantische verveening is nu definitief voorbij. Nu worden er waterbassins, stuwen en veendijken aangebracht om het water vast te houden en het veen in leven te houden. De eerste resultaten zijn bemoedigend en voor botanici is het een lusthof. Als wij door dit gebied wandelen is het een drukte van jewelste, overal duiken mensen op, gewapend met verrekijkers en fototoestellen. In dit onnoemelijk uitgestrekte gebied, ver van wegen en bebouwing is het een paradijs voor de vogels en de 'vogelaars' bekijken dit vanaf speciaal aangelegde heuvels.

Na het passeren van de brandtoren is er een smal pad door de heide aangelegd, alleen mogen we er nu niet doorheen omdat er koeien en stieren grazen. We lopen daarom nog even rechtdoor en gaan dan over een oud dijkje, waar vroeger een smalspoortreintje voor de afvoer van turf over liep. Door het heldere weer kunnen we kilometers ver kijken, tot ver in Duitsland gaat dit gebied ononderbroken door. Na een paar kilometer verlaten we de route en slaan af naar WEITEVEEN. Het dorp is gebouwd rondom een klooster maar kreeg pas in 1954 zijn naam en herinnert aan een oude boekweitkolonie. Zo ver als wij het hebben kunnen zien staan er alleen maar vrijstaande woningen en bungalows, mooi om te wonen, maar erg afgelegen. Om half drie zijn we bij de caravan, Piet fietst terug naar Emmer-Compascuüm en hoopt maar dat de accu van de auto voldoende opgeladen is.

Zondag 13 augustus

7e Etappe

WEITEVEEN - KALLE (DLD) 26 km

Omdat de afstand van deze etappe wat langer is en het een warme dag zal worden brengt Piet de auto al vroeg naar het gehucht Kalle in Duitsland. Via de kortste weg is dat maar 15 km, want de route omvat bijna een halve cirkel. Dat scheelt in het terugfietsen en om negen uur gaan we dan al van start. We verlaten de camping over de Zuidersloot in westelijke richting en pakken het Noaberpad op bij het "Industrieel Smalpoormuseum". Een mooi museum voor 'treintjesgekken' want veel oude stoomtreintjes zijn in originele staat gerenoveerd en je kunt er rondritjes maken. De omgeving heet hier ook wel 'De Peel' omdat de Griendtsveen Mij. eveneens in de Brabants-Limburgse veenstreken actief was.

Weer gaan we door uitgestrekte aardappel- en bietenvelden, maar er is wat afwisseling omdat de route een aantal bosjes "meeneemt". We begroeten een paar tegemoet komende wandelaars en komen bij het schilderachtige gehucht Oosterse Bos bestaande uit een vijftal grote Saksische boerderijen, versierd met kunstig rietvlechtwerk die allen onder Monumentenzorg vallen. Na een koffiepauze gaan we het Schoonebeekerdiep over bij Grenspaal 154 wat de grens met Duitsland is en zien de eerste janknikkers staan. In Nederland is bij Schoonebeek de aardoliewinning bijna geheel gestopt en van de honderden janknikkers die er in het verleden hebben gestaan, zijn er nog maar een paar over. Ze zijn allemaal ontmanteld en verkocht aan Venezuela. In het Duitse gebied daarentegen staan ze nog bij bosjes te knikken, we tellen ze maar niet. Een lelijk gezicht zijn de oliepijpleidingen die allemaal bovengronds lopen.

Een kleine landweg voert ons Duitsland binnen, maar aan het landschap verandert vooralsnog niets, aardappelen en bieten, afgewisseld met maïs. Over de Hahnenberg naderen we het Coevorden-Piccardiekanaal, volgen dit een kilometer en gaan dan over slingerende landbouwweggetjes richting EMLICHHEIM. Het is een wat groter stadje met een knots van een kerk, welke tussen de jaren 1000 en 1100 is gebouwd van Bentheimer zandsteen. De route

gaat niet door het centrum, we blijven aan de buitenkant van de stad, gaan de Vechte over en nemen het brede zandpad langs de rivier. Het is moeilijk voor te stellen dat dit vredig stromende watertje vroeger de levensader was waar alles over getransporteerd werd. Vroeger was vooral de Bentheimer zandsteen een gewild artikel voor het bouwen van kerken en paleizen, zoals de Utrechtse Dom en het Paleis op de Dam in Amsterdam. En alles ging per schip over de Vecht. Nu is de rivier vanwege een aantal stuwen niet meer bevaarbaar tot ver in Nederland. Voor Castor maakt dat allemaal niet uit, hij neemt regelmatig een duik in het water om lekker af te koelen.

Opmerkelijk in dit gebied zijn de picknickbanken, zeer groot en allemaal overdekt! Dat geeft lekkere schaduw als de zon schijnt en bij regen kun je er mooi onder schuilen. Prachtig aangelegd en prima voor elkaar! Bij het buurtschap Bahne verlaten we de oever van de Vechte en vullen bij een boerderij onze bidons met water. Vlak voor KALLE laat het Noaberpad nog een mooi stukje onbedorven landschap zien. Oude meanders van de rivier, broekbossen en houtwallen zorgen voor een oud cultuurland, wat onder N.S.G. (Natur Schütz Gebiet) valt. Net voorbij het dorpje staat de auto geparkeerd, we blazen nog even uit op de naastgelegen picknickbanken en gaan dan weer campingwaarts. Ook opmerkelijk is dat hoe langer de etappes worden, Janny telkens beter gaat lopen, ze begint in conditie te raken, zoals ze zelf zegt.

Omdat we de volgende week naar de '4-Daagse van de IJzer' in België gaan zit het Noaberpad er tot hier voorlopig op, maar we zullen zeker terugkeren om het vervolg tot aan Emmerich af te maken. We gaan dan naar een camping bij Ootmarsum om vanaf Kalle de route verder te wandelen en zullen daarover weer verslag doen. De volgende dag nemen we afscheid van de familie Lubbers, hangen de caravan achter de auto en gaan naar huis.

Tot zover het verhaal van Janny en Piet over het Noaberpad, we wachten rustig op een nieuw vervolg.....

Weert – Het is wel een beetje het onderge-

schoven kindje van de atletieksport, snelwandelen, Te snel om te wandelen en te langzaam om te rennen, Er zijn maar weinig mensen die er zich aan wagen. Maar Ad van Oijen is er aan verslingerd. Vorige week brak hij zelfs het Nederlands

NEDERLANDS RECORD Snelwandelen aangescherpt Kim Langeslag (Land van Weert)

record voor veteranen op de binnenbaan van Düsseldorf. 'Ik ben er echt heel blij mee. Ik had het niet verwacht.' Ad van Oijen woont in Eindhoven, maar is al jaren lid van AV Weert. 'Vroeger woonde ik in Weert en ik heb ook in Nederweert gewoond. Ik ben gewoon lid gebleven in Weert. Maar ik train vaak alleen. Vroeger trainde ik als het regende in een oude kippenshuur van mijn broer. Daar liep ik mijn rondjes. Ik ben de enige snelwandelaar van de vereniging.

Dat is wel jammer, ja. Je moet gewoon accepteren dat het de minst populaire tak van de atletiek is. Ik doe het puur voor mezelf, maar ook om de sport te promoten. Snelwandelen valt er precies tussenin. Het is geen wandelen en het is geen rennen.' Ad is van het wandelen overstapt op het snelwandelen. 'Vroeger wandelde ik enorm veel. Vooral veel lange marsen. Maar ik wilde graag sneller wandelen en vooral korter.' Ad koos daarom voor de afstand 3000 meter snelwandelen.

Een soort sprintafstand voor snelwandelaars. 'Zo kun je het wel zeggen. Ik ben twee keer Nederlands kampioen geweest in mijn leeftijdsklasse op de binnenbaan. Het Nederlandse record op de buitenbaan staat te scherp. Dat red ik niet, maar ik ga deze zomer wél voor de Nederlandse titel.'

Ad is 56 jaar en is super-gemotiveerd. Het Nederlandse record aan-

scherpen heeft hem hongerig gemaakt. Ad traint minstens vier keer in de week en doet dat het liefst in zijn eigen omgeving in Eindhoven. 'Ze kennen me wel in de buurt. Ik hoef niet zo nodig op de baan te trainen. Sommige jonge mensen schelden me wel eens uit omdat ze het er raar uit vinden zien. Dat is ontzettend jammer. Maar nu weet ik hoe ik er mee om moet gaan. Ik

vraag ze gewoon of ze een handtekening van me willen. Dan zijn ze wel stil.' Snelwandelen vergt nogal wat oefening. 'Je moet heel soepele heupen hebben. Er komt veel techniek bij kijken. Je mag niet met twee benen los van de grond komen. Bij twee keer los word je gediskwalificeerd.'

**Sfeerbeeld: Marc
HELSEN**

Te voet naar Machu Picchu

CUZCO - Bij de kleine ruïne van Intipunku stap ik de tienduizendste Inca-trap op, ga door een soort poort en kijk vervolgens in een diepe put, vol wolken. Ergens ver weg, onder de stoom die uit het oerwoud oprijst, schuurt de Urubamba-rivier langs de rotsen. Het is koud en ik heb honger. Dan, als op bevel van een verborgen orkestmeester, opent het nevelgordijn zich en daar, diep onder ons, ligt Machu Picchu.

Drie dagen eerder zijn we met 14 bij het stationnetje van Koriwayrachina van de trein gestapt, bij kilometer 88 van de spoorweg van Cuzco naar het station van Aguas Calientes, vlakbij Zuid-Amerika's meest bezochte archeologische site. Dat was een opluchting, die 14 man, want ik dacht dat het er wel tienmaal meer zouden zijn geweest.

Twee dagen leef ik in de waan dat de trektocht naar Machu Picchu over de jaren niets van zijn aantrekkingskracht verloren heeft. De ontzuivering volgt de derde dag, maar dan hebben de vorige twee al zoveel vreugde opgeleverd dat niets ze nog kan overschaduwen.

Niet makkelijk

De *Camino del Inca* is geen moeilijke trek. Maar het is ook geen gemakkelijke. Zeker niet voor wie besluit zijn eigen spullen te dragen en de tocht op eigen kracht te doen. Dat komt omdat de 'camino' er een beetje uitziet als een rollercoaster in een pretpark: op en neer, en op en neer; duizelingwekkend hoog klimmend, dan weer als een steen naar beneden vallend, recht naar de valleien in het

hart van de Andes. Van 2.200 meter naar 4.200 meter en terug naar 3.600 meter, en weer naar 4.000 meter, en tenslotte in een werkelijk adembenemende salto naar 2.450 meter. Goed voor de spieren, slecht voor de gewrichten.

Miserabel

Na Wayllabamba gaat het pad pijnlijk steil de hoogte in, klimmend naar de hemel langs een nauwe vallei. We maken kamp in Llulluchapampa, waar het om halfzeven donker is en we een uur later in onze slaapzak liggen, onze armen vol beten van venijnige vliegen. Naast ons 'kampeert' een Amerikaan. Hij heeft geen tent

Koriwayrachiba was vroeger slechts een kilometerpaal, waar de lokale trein 's avonds twee minuten stopte, op weg naar het station van Machu Picchu. Nu is het een kleine nederzetting, met kraampjes langs de spoorweg om de gringo's die het Inca Trail aanvatten met last minute-spullen te bevoorraden.

Van de 13 lieden die er samen met mij afstappen, gaan er zes onmiddellijk met een gids en een stel dragers mee om ter plekke te kamperen. Dat maakt dat we slechts met een handvol de Urubamba-rivier oversteken en aan de tocht beginnen. Niet lang daarna zijn we in vier groepjes op weg naar Machu Picchu, 33 kilometer en drie valleien en evenveel passen ver weg.

Wij, Belgen, zijn met vier: Fons en ik, en André en Emmy, met wie ik eerder ook al in de Cordifera Blanca een tocht heb gemaakt. Spoedig loopt iedereen op eigen tempo de bergen in, tot bij Wayllabamba, een dorp dat bekend staat als een roversnest, acht kilometer na het begin van de tocht, en waar dus niemand kampeert.

nodig, zo vertelt hij mij bij het begin van de trekking, en zodoende spreidt hij zijn bed onder de blote hemel. Hij heeft geluk dat het die nacht droog blijft, maar ik hoor hem om 5 uur opstaan, zijn dauwnatte slaapzak inpakken en in eerder miserabele staat vertrekken, naar pashoogte. Ik vraag me af wat hij zou gedaan hebben

mocht het op 3.800 meter zijn beginnen sneeuwen. Onderdak vragen in de tent van Fons en ondergetekende? 'Hallo? Is daar iemand?' 'Huh?'

'Hi guys, my name is Greg. Het sneeuwt hierbuiten.

Meesterlijk

De klim naar de pas loopt duidelijk over een oud Inca-pad, meesterlijk aangelegd in de richting van een V in de bergkam en daarachter naar beneden rollend in een eindeloze serie zigzags en dan opnieuw abrupt omhoog, naar de volgende pas, waar zich één van die grandioze Andesvergezichten ontvouwt.

Het is vooral het feit dat de bergen hier tot op 4.000 meter begroeid zijn, dat aan dit soort panorama's een voorwereldlijk cachet geeft. Alsof de tijd honderdduizend jaar terug is gedraaid.

Na een lange afdaling kruist het pad een beek en daarachter begint een heus kunstwerk, want het Inca-pad is nu een schitterend stukje ingenieurswerk, dat de contouren van de bergen volgt. Niet uitgegraven of uitgehakt, maar er tegenaan gekleefd met honderdduizenden stukken rots en keien, die het pad schragen en tot drie meter diep steun zoeken op een onderliggende richel langs de bergflank. De plaveien op het pad zijn metriculeus in elkaar gepast en meer dan 500 jaar weer en wind en junglebegroeiing hebben ze allerninst onbegaanbaar gemaakt. Waar de passage te moeilijk is, hebben de wegebouwers een tunnel in de rotsen uitgehakt. We zetten de tenten op de bergscheiding bij Phuyupatarnarka, een inspirerende plek, met uitzicht van 360 graden en wegvallende bergflanken links en rechts, naar rivieren anderhalve kilometer onder ons. Vlakbij is de

Trap

Toen ik bijna 20 jaar geleden over dit pad dwaalde, kampeerden de gringo's in de ruïne van 'Dorp in de Wolken', temidden van een stort, een degoutant zicht, en ik herinner me dat mijn kompaan en ik onze tent ver weg, bovenop de top van een nabije berg zetten, om aan de vuiligheid te ontsnappen. De foto van die hoge kampeerplaats verscheen later op de kaft van mijn eerste boek.

Maar nu is de ruïne van Phuyupatarnarka verboden terrein voor kampeersers en de nabije *campsite* is proper. Vanuit de valleien rondom ons bivak rijzen stoomtorens op en een aanwakkerende wind drijft ze over de pas. De maan, die zich hier vertoont als een omgevallen sikkels, verdwijnt achter sluiers en het wordt bitter koud. De nacht kruipt langzaam langs de bergflanken omhoog en

Magie

Het hotel, de muziek in zijn bar, het volk dat zich op het vlakbij gelegen kampeerterrein verzamelt en de elektriciteitspylonen die er naartoe lopen, halen me met de klap terug naar een andere werkelijkheid. Ik loop niet langer met mijn hoofd in de wolken. Hier ligt de laatste en verplichte kamplaats voor Machu Picchu. Bovendien is het hotel de aankomstplaats van stappers die

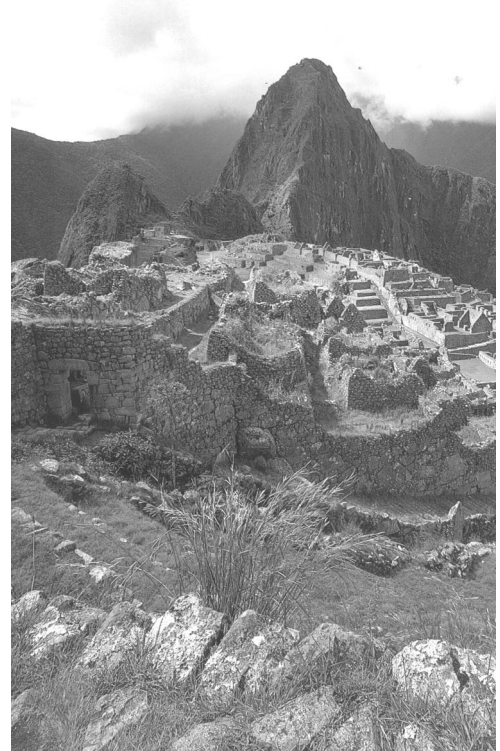
Mag ik erbij komen?'

Terwijl ik de volgende ochtend met langzame passen opwaarts vorder, probeer ik diverse antwoorden te verzinnen op die vraag. Het is een aardig tijdverdrijf.

ruïne van het gelijknamige dorp, wat *Dorp boven de wolken* betekent in het Queehua.

Er verschijnen twee Nederlanders. Ze worden voorafgegaan door maar liefst vier dragers en een gids. Die zetten de tenten en slepen een gasfles en een brander de Andes over, om hun cliënten bij aankomst een warme maaltijd voor te schotelen.

'Toch aardig als het eten klaarstaat', zegt de Nederlander, bij wijze van groet, als hij onze kampplaats voorbij loopt.

als de wind valt, ligt alles roerloos en in een diepe stilte. De volgende ochtend brengt uitzicht op de besneeuwde toppen van de Cordillera Vilcabamba en de Carnino del Inca valt nu in een eindeloze vlucht van trappen dalwaarts, meer dan 1.000 rechte meter naar omlaag. Dit deel van het Inca-pad is pas in 1985 geopend en ik heb het nooit gezien. Het is de meest fabelachtige trap die ik ooit ben afgemarcheerd. De trap is soms zo steil dat een misstap voor zware averij zou zorgen.

We lopen een tijd door wouden vol boomorchideeën, maar dan verandert onder ons het landschap: om een bocht verschijnt een elektriciteitscentrale op de Rio Urubamba en wat verderop zien we een hotel tegen de bergflank.

voor de korte, tweedaagse route naar Machu Picchu hebben gekozen en die zijn veel talrijker dan wij, die de langere weg hebben gevolgd.

Er staan tientallen tenten van de touroperators die de rugzakreizigers naar hier brengen. We kamperen op een smalle richel temidden van tientallen jongelui wiens bagage wordt aangedragen door kruiers en wiens maal

klaar staat in het restaurant van het hotel. Wij eten bij onze tent en ik presteer het de pudding te laten aanbranden, een zwaar vergrijp in dergelijke omstandigheden. Bij dit alles denk ik met enige nostalgie terug aan het begin van de jaren tachtig, toen hier niets was en de Camino del Inca recht naar Machu Picchu leidde, en het plots opdoemen van de stad in een vallei diep beneden Intipunku, iedereen met verstomming sloeg en aldus het orgelpunt zette op een schitterende tocht. Dat orgelpunt is nu ver te zoeken. Het is antichambre- ren op de nieuw aangelegde camping, in afwachting van de laatste kilometers naar Machu Picchu. De magie van de tocht is verbroken. Gelukkig is er vlakbij nog de re-

Machu Picchu bedreigd

De Incaruïnes van Machu Picchu, hoog in het Andesgebergte, dreigen te worden verwoest door aardverschuivingen. Dat meldt het tijdschrift *New Scientist*. Volgens Japanse geologen verschuift de aarde onder het uit de zestiende eeuw daterende monument in een alarmerend tempo. Ze zeggen dat het slechts een kwestie van tijd is voordat een fatale aardverschuiving het ruïnecomplex letterlijk in tweeën zal splijten. Machu Picchu was het laatste bolwerk van de Inca's in de strijd tegen

het handjevol Spaanse avonturiers dat het Incarijk in de zestiende eeuw onder de voet liep. Na de val van het rijk werd de vesting verlaten en vergeten. Ze werd pas herontdekt in 1911 door de Amerikaanse archeoloog Hiram Bingham. De ruïnes staan op de wereldmonumentenlijst van de Unesco. Het complex ligt op 2550 meter hoogte in het Andesgebergte en is gebouwd op twee richels op een bergtop. Die aan de oostkant is betrekkelijk vlak; de westzijde is

cent gerestaureerde ruïne van Witaywayna, een volledig intact Inca-dorp met ceremoniële baden en een terrasveld vol begonia's, dat naast het dorp tegen de bergflank is aangelegd.

'Net een amfibietheater', zegt André.

'Amfitheater.'

'Ja. Amfibietheater.'

Na deze ondoorgrondelijke uitspraken, gaan we terug naar de tent, kruipen om zeven uur in onze slaapzakken en staan de volgende dag om vijf uur op, in de hoop de magie van Machu Picchu bij zonsopgang terug te vinden. Dan openen de wolken zich en ik besef dat de betovering nooit weg is.

daarentegen een stuk steiler. Aan die kant schuift de helling met een snelheid van een centimeter per maand naar beneden, stelden de Japanse wetenschappers vast. Volgens onderzoeker Kyoji Sassa zal bij de onvermijdelijke aardverschuiving die Machu Picchu te wachten staat ongeveer honderd meter van de berghelling worden weggevaagd. Dat is voldoende om het hele complex te verwoesten, zei hij op een Unesco-bijeenkomst in Tokyo.

Met WS78 op het circuit van Zandvoort

Op zaterdag 10 februari 2001 organiseerde WS78 een 40 km wandeltocht vanuit Overveen. De start was vanuit Sportcomplex "Tetterode" op ongeveer 800 meter vanaf het NS-station Overveen.

De gemeente Bloemendaal bestaat uit de dorpen Bloemendaal, Overveen, Aerdenhout en Vogelenzang. Als men de kaart van de gemeente Bloemendaal bekijkt, ziet men dat de gemeente de vorm heeft van een bijl. De kop wordt gevormd door de dorpen Bloemendaal en Overveen met duinen tot aan zee; de steel door Aerdenhout en Vogelenzang. Qua oppervlakte is Bloemendaal een uitgestrekte gemeente, 3856 ha. De lengte van de gemeente is ongeveer 14 kilometer van noord naar zuid. Even ten zuiden van Overveen (ter hoogte van Elswout) is ze van oost naar west nog geen kilometer breed. In het brede deel (Bloemendaal-Overveen) is de gemeente 5,5 kilometer breed. De gemeente is dun bevolkt omdat een groot gedeelte van de oppervlakte van de gemeente uit ongerepte duinen bestaat. Zij heeft nu ca. 17.000 inwoners. De dorpen waar de bebouwing dicht is, liggen aan de oostelijke duinrand. De gemeente Bloemendaal is ontstaan uit de am-

bachtsheerlijkheden Tetterode, Aelbertsberg en Vogelenzang. Tetterode is nu Overveen, Aelbertsberg is Bloemendaal, de naam Vogelenzang is onveranderd. De naam heerlijkheid is als volgt te verklaren. In de Graventijd (12e-14e eeuw) probeerde men gronden en moerassen te ontginnen voor landbouw en veeteelt. Deze ontginning werd ook roding (rooien van bossen) genoemd. De uitgang "rode" komt in verschillende benamingen in de gemeente voor. Het uit de duinen vloeiende water werd afgevoerd via natuurlijke weg - beken - en door gegraven sloten en vaarten (Delft, Houtvaart) naar Spaarne, Rijn of Wijkermeer. Er ontstonden daardoor grote rechthoekige stukken grond, die door de graaf in leen werden gegeven aan een "heer". Zo ontstond een "heerlijkheid", waarop een hoeve werd gebouwd.

Van Overveen wordt in historische stukken eerst in de 15e eeuw gesproken. Het was de plaats, gelegen "over het veengebied" tussen de strook duinzand waarop Haarlem lag en de duinstreek. Was Overveen vroeger het grootste dorp, na de annexatie van een gedeelte van Overveen door Haarlem in 1927 werd Bloemendaal het

grootste dorp, mede door de bouw van veel grote villa's. De naam Aerdenhout komt van "anderen hout" ter onderscheiding van de Haarlemmer Hout. Vanaf de 16e eeuw is er sprake van de Ander-Hout, Anderhout en Aerdenhout.

Vlak voor de start, en later na afloop, zagen we een heel bekende wandelaar, namelijk Klaas de Heij. Tijdens de eerste 20 seizoenen van ieder 10 winterwandeltochten van WS78 was hij de voorzitter van WS78. Na een halve km lopen, betraden we al het eerste bosgebied. Langs een ingang van PWN betraden we landgoed Middenduin. Hier was het al flink druk met trimmers. Op een duin zagen we een huisje met rode luiken liggen. In een (tijdelijke) plas water weerspiegelde dit huisje fraai in het water. Met het weer troffen we het ook goed, want vanaf de start was het onbewolkt. Er was dus volop zonneschijn. We liepen onder de

Kraantje Lek in vroegere tijden

spoorlijn Haarlem-Zandvoort door en bereikten nu bosgebied Duinlust. Net als het hiervoor genoemde Middenduin en het verder op te noemen landgoed Elswout waren dit natuurgebieden van

Staatsbosbeheer. Bij de overgang van Duinlust naar landgoed Elswout liepen we eerst langs het statige gebouw van CIOS. Bij de bekende uitspanning Kraantje Lek betraden we landgoed Elswout. De parcoursbouwers hadden de gave om van dit niet al te grote landgoed haast alle paden te laten zien zonder achter-op-komende wandelaars te zien. Dit echter met uitzondering van een sloot waar we tot aan een bruggetje aan beide kanten vlak langs liepen. Opnieuw kregen we uitzicht op het statige gebouw van CIOS, maar nu met veel meer voorgrond en een bruggetje weerspiegelend in een beekje. We kwamen langs een standbeeld van een jager met twee jachthonden. Er stonden hier diverse houten prieeltjes in het bos. Eén daarvan was zelfs versierd met een glas-in-lood raam. Een andere prieeltje was eigenlijk geen prieeltje, maar een opgezette houten wand, die aan één kant was beschilderd als zodanig en waarboven wel een rieten dakje zat. Aan de zuidkant van landgoed Elswout, dat ligt ter hoogte van Haarlem-Tuindorp, was de soeppost op 8,3 km in een koetshuis.

We liepen om het hoofdgebouw van Elswout heen en

Theehuisje op landgoed Elshout

kwamen nu langs de Orangerie. Binnen waren de tafels fraai gedekt. Onder een poortgebouw

met een torentje verlieten we uiteindelijk landgoed Elswout. Via het Meester Enschede Park bereikten we buitenwijken van het plaatsje Bentveld behorende tot Aerdenhout.

Nabij de Appelberg verlieten we het bosparkoers. Nu volgden hoofdzakelijk trajecten door en langs duingebied met af en toe weidse uitzichten. Nu wandelden we om en door het Koningshof. We kwamen hier op korte afstand van het niet zichtbare, maar wel o zo mooie waterleidingduingebied van Amsterdam. Tot 7 april moeten we wachten als het 30 km parkoers van de Keukenhofwandeltocht vanuit Lisse daar doorheen komt. Er waren twee jonge dames, tieners, die hun paarden bestegen. Eén van de twee paarden deed een paar "kunstjes", die meer weg hadden van een koppige ezel. De amazone viel er toen ook bijna van af. We liepen opnieuw onder de spoorlijn Haarlem-Zandvoort door, maar nu bevonden we ons in een buitenwijk van Zandvoort.

De naam Zandvoort is afgeleid van de naam Sandevoerde. In die oude naam ziet u twee woorden: 'Sande' en 'Voerde'. 'Sande' betekent de duinen of het zand. Een 'Voerde' of 'Voorde' is de aanduiding van een doorwaadbare plaats. Omstreeks 1100 ontstond het dorp Sandevoerde. Door de eeuwen heen zijn de duinen moerassig en vrijwel onbegaanbaar geweest. Het ging daarbij om uitersten: enerzijds kale stuivende zandbergen en anderzijds natte moerassige valleien, met veel binnenmeren. De naam Zandvoort gaat dus terug op een aanduiding van een doorwaadbare plaats in het zand. Het dorp Zandvoort kwam tot bloei in de 19e eeuw. Rond 1825 werd de aanzet gegeven voor het einde van het isolement en daarmee het begin van de welvaart. Onder leiding van ambachtsheer jhr. W.Ph. Barnaart rees bij een aantal Haarlemse notabelen het plan een badhuis aan zee te stichten dat bereikbaar moest zijn over een nieuwe klinkerweg. In 1828 werden het badhuis en de nieuwe Zandvoortselaan in gebruik genomen. Hiermee was het startsein gegeven voor de ontwikkeling van Zandvoort tot toeristische trekpleister. Binnen niet al te lange tijd verschenen er hotels en winkels, en werden er villa's gebouwd. De recreatieve functie van Zandvoort werd nog meer versterkt door de aanleg van een spoorwegverbinding in 1881. Zandvoort was voor die tijd een mooie en luxe badplaats. Na de Eerste Wereldoorlog kwam ook de aantrekkingskracht van Zandvoort als woonplaats tot uitdrukking. Ten oosten en zuiden van de dorpskern ontstonden nieuwe woonbuurten. De Tweede Wereldoorlog had voor het mooie Zandvoort desastreuze gevolgen: na de evacuatie, in 1942, werd het oude dorp door de bezetter nagevoeg met de grond gelijk gemaakt. Er werden bunkers gebouwd en in de duinen werden lanceerplaatsen voor V1-raketten aangelegd. De werken waren onderdeel van de beruchte Atlantikwal: een verdedigingslinie waarmee de bezetter een aanval vanuit zee dacht te kunnen afslaan.

We bereikten Sportpark Duintjesveld. Hier liepen we om heen. Daarbij liepen vlak langs een sportveld van de voetbalclub SV Zandvoort. Er werd een wedstrijd gespeeld door één van de jeugdelftallen. Daarna werd het circuit van Zandvoort bereikt. Hier liepen we zo'n 3 km langs de hekken van het circuit. Opvallend hier waren de mooie duinmeertjes. Op het eerste duinmeer wat we zagen zwommen tientallen ganzen. Ook liepen we langs een schietbaantje. We liepen hier zo dicht langs dat we de jagers ook daadwerkelijk zagen schieten. Op het laatste rechte eind langs het circuit van Zandvoort voor de grote rust lag een duin parallel aan dat rechte eind, waarop we enige toeschouwers zagen staan. Hoewel het officiële parkoers onder het duin langs ging, vond ik het wel leuk over het duin te gaan. Bovenop bleek geen pad te lopen. Op sommige plekken was zelfs geen enkele voetafdruk te zien. De voornoemde toeschouwers waren derhalve op een andere plek op het duin geklommen. Vlak voordat we voornoemd duin hadden beklommen, waren we een paar wandelaars gepasseerd. En toen we goed en wel boven over het duin liepen en omkeken, zagen we de gepasseerde wandelaars achter ons aankomen. De vermoeidheid had bij hen kennelijk zo toege-slagen dat ze alleen maar hun voorgangers trachten te volgen en minder op de pijlen letten.

Na de grote rust in restaurant "la Course", gelegen aan het circuit van Zandvoort op 20,3 km zetten we koers naar de boulevard langs het strand van Zandvoort. We zagen hier nog een haringtent met opschrift: "Geeft het door, eet haring van Floor". Deze tekst sprak ons bijzonder aan. Er waren bouwactiviteiten op het strand in het kader van duinversterking. Na 1100 meter over de boulevard gelopen te hebben, betraden we dan alsnog het strand. Dit volgden we ongeveer 2 km. Het was hier vrij druk door het mooie weer. De vele wandelaars vielen hier op het strand amper op. Bij restaurant Parnassia verlieten we het strand weer. Hier dwaalden we een tijdlang door het Nationale Park De Kennemerduinen. Het enige negatieve hier waren de rokende fabrieksschoorstenen van staalbedrijf Cores, beter bekend onder de naam Hoogovens, die we in de verte zagen. We maakten hier een rondwandeling van zo'n 4½ km en liepen daarbij om het Vogelmeer. De gedetailleerde kaart gaf ook de namen Starredel, Poppy's Kop, Ogenkuil, Bruid van Haarlem, Grote Tobbe, Grote Markt en Hazenwei aan waar we langs liepen. Ook de Hazenberg werd beklommen. Vanaf het uitkijkpunt had je een fraai panorama. Aan de lus van 4½ km ontbrak zo'n 250 meter om een volwaardige lus genoemd te kunnen worden. Maar dat was ook niet de bedoeling, want anders zou je achter-op- komende wandelaars kunnen zien of achter-op- komende wandelaars zouden 4½ km kunnen afsnijden.

MET CONSTANT-OP STAP

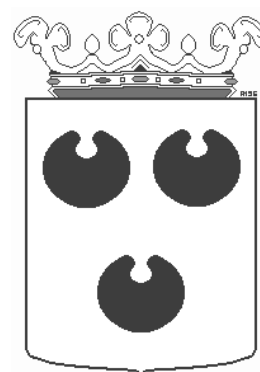
WS'78 te Apeldoorn

Op 29,4 km was de koffiepost in het gebouw Ons Nest op de camping De Lakens. Hier sprak ik de man aan, die mij talrijke keren gepasseerd was op de fiets, een parkoersbewaker dus, maar die ik nog niet eerder had gezien. Het was ene Pieter, die dit optreden vermoedelijk ook maar tot één keer zou beperken. Hij was (is hij trouwens nog steeds) de zoon van de penningmeester van WS78. Wij hadden hem wel eens aan de telefoon gehad als wij vaderlief wilden spreken. Hij liet ons dan zijn hele verhaal doen om dan aan het eind te zeggen: "zal ik u mijn vader geven"? Verder liepen we door De Kennemerduinen en kwamen, volgens de gedetailleerde kaart, nog achtereenvolgens langs Liguster, De Grote Schapenkamp, Lange Vlak en over de uitzichtpunten Lichtbakkeet en de Konijnenberg. Voordat we De Kennemerduinen verlieten liepen we, ter hoogte van het Adams Vlakje, langs het meertje Oosterdel en bereikten op 36,7 km de fruitpost. Hier bevonden we ons nu in Bloemendaal.

Langs het Wandelpark Landgoed Caprera en de Schapenduinen bereikten we het Pannenkoekhuisje Thijssens Hof in het Bloemendaalse Bos. Langs enige enorme kasten van huizen in een heuvelachtige buitenwijk van Bloemendaal werd de finish na 40,850 km bereikt. Ook liepen we nog langs het gemeentehuis van Bloemendaal. Maar dit was helemaal onherkenbaar omdat om het gebouw in de steigers stond en afgedekt was met een groen gaas.

Door technische fouten tijdens de bouw van het gemeentehuis, ontstonden in het pleisterwerk grote scheuren. Als structurele oplossing is daarom besloten om zowel het pleisterwerk als de buitengevel in zijn geheel te vervangen. Op dit moment staan de vier zijden van het gemeentehuis in de steigers. Met uitzondering van de voorzijde, is de oude buitengevel verwijderd en opnieuw opgemetseld. Zodra de buitengevel aan de voorzijde is gesloopt en vervangen is door een nieuwe, zal er begonnen worden met het aanbrengen van een nieuwe pleisterlaag. De werkzaamheden zullen medio april zijn afgerond.

Het mooie weer had voor een grote opkomst van maar liefst 416 wandelaars gezorgd. Het was over het algemeen een bijzonder mooie tocht geworden.

wapen van Bloemendaal

Coos & Henri

In deze aflevering slechts een enkel verslag van Constant. Wij volgen hem bij de wandelsportvereniging WS'78 die hun voorlaatste winterse-rietocht startte vanuit het 'Duiven-centrum Apeldoorn'. Of deze naam voor club ook de garantie bood dat iedereen behouden 'op kot' zou terugkeren laat Constant in het midden.

Wel is zeker dat in zuidelijke richting werd gewandeld, vooreerst geleid langs een spreng, een beekje dat ter verfraaiing van de omgeving haar 'natuurlijke' loop herkreeg. In de bosrijke omgeving van de wandelstad Apeldoorn treft men trouwens veelvuldig van zulke beekjes. Een klein obstakel op de route is het terrein van het TNO, maar dat wordt handig omzeild. We verlaten het bosgebied en gaan dan richting Beekbergen en langs de watermolen naar Ruitersmolen, waar bij een oude beek de soeppost is ingericht. Nu zijn we even het spoor bijster, want hoewel er staat geschreven dat we bij het station van Beekbergen zijn, blijkt dat toch in Lieren te zijn. Maar laat ons hier niet over twisten, want is het niet zo dat hier de historische Veluwsche Stoomweg Maatschappij een halte heeft en bovendien de grootste werkplaats. Er is zelfs een draaischijf waarop complete locomotieven passen. Hier rijden ook de grotere locomotieven van Nederland.

Na het voorbij gaan aan deze historische feiten, kregen we zicht op de

weidsheid van de glooiende weilanden. Na dit in ons te hebben opgenomen gaan we weer het bos in en komen oog in oog te staan met de grootste waterval in Nederland met een totaal verval van 15 meter: de Loenense waterval. We betreden hierna het natuurgebied Reeënberg, dat eigendom is van Natuurmonumenten. Het betreft een grillig gevormd terrein, beplant met dennen-, berken-, en eikenbossen, waartussen lanen in fraaie afwisseling met wat heideveldjes en vennen. De wandelaar kan er gebruikmaken van zandpaden die het landgoed doorkruisen. Klein Zwitserland is een geliefde naam voor dit gebied omdat er nogal glooiing in voorkomt. De vennen bieden een goede leefbodem voor veenmossoorten, snavelbies en niet te vergeten de knolrus. Ook de fauna die in deze omgeving leeft is zeldzaam, zo is een ontmoeting met een edelhert, wild zwijn, ree of vos geen ondenkbare mogelijkheid. De rustpost is ingericht in de kantine van camping Hertendorst te Beekbergen, een welbekende rustplaats voor de Apeldoornse Vierdaagse wandelaars. Na deze aangename rustpauze wandelen we verder en komen in de boswachterij Ugchelen-Hoenderloo, hoofdzakelijk bestaande uit naaldbossen die begin 20ste eeuw zijn aangeplant op heidegronden. Af en toe treft men hier nog een spoor van de vroegere heide of een weilandje aan. We komen in het Engelandersholt waar de

Koppelsprengen een interessant fenomeen vormt. De naam duidt op het bij elkaar komen van diverse sprengen die de Ugchelse beek vormen. In Ugchelen is een koffie / theepost ingericht.

We zijn inmiddels noordwestelijk van Apeldoorn terechtgekomen bij Orderbos waar de bekende Politie opleidingsacademie is gevestigd. Het is een golvend terrein beplant met naald- en loofhout. Hier leeft een diversiteit aan fauna zoals boommarter, havik en das, maar ook ons leger claimt zowat 80 ha aan oefenterrein.

Het fruit wordt ons aangeboden in een tent, voor deze gelegenheid peervormig.

We mogen via de achteringang landgoed Berg en Bos betreden. Hier treft men nog de eerste generatie grove den, waarvan de leeftijd boven de 100 jaar uitgaat. Ter afwisseling is ook wat loofhout aangeplant. De boommarter, het vliegend hert en de havik zijn de hoofdbewoners, maar de karpervijvers Apenheul vormen het toeristische snuffje. Tot slot leidde de Liefdestunnel ons weer naar de uitgang, waarna we weldra de bebouwde kom van Apeldoorn naderen en door schitterende parken de finish bereiken.

Met ons genoten nog 381 andere wandelaars van deze pittige tocht.

34e OLAT WINTERSERIE

5e tocht Heeze

OLAT en de 60 van HEEZE

Margriet Fischer

Zondag 18 maart sta ik om 6.30 uur klaar om opgehaald te worden door Riet Emans die eerst bij Lenie is langs gegaan.

Voor vandaag staat de 60 op het programma. Na aanmelding en vertrek vanuit Café 'De Gouden Leeuw' gaat

het onder een lichte miezer richting kasteel Heeze met bijbehorende duiventil. Na een korte tocht door de Herbertusbossen richting Strabrechtse en Lieropse Heide, waar alle vennen tot de rand zijn gevuld. Wie 4 jaar geleden de Kempische wandeldagen heeft gelopen,

weet dat ze ook wel eens helemaal droog staan. Na wat omzwervingen komen we in de gemeente Someren. Op de eerste post staat de chocomel al klaar en Lenie van Roosmalen bedient ons als een volleerd serveerster. Na de eerste post haalt Joop Krul ons in en vertelt en passant dat de dinsdagmorgenwandelingen zo'n geweldig succes zijn. Vooral de sociale contacten zijn zeer leuk, hoewel de groep soms erg groot is, en dat stelt de organisatie wel eens voor verrassingen. We volgen tijdelijk achtereenvolgens de Witven-Keelven- en Zomervenroute. Ook mogen we een kleine afwijking maken ten opzichte van de beschreven route, misschien vanwege de gevreesde mond- en- klauwzeer epidemie?

Na bijna 15 km. is weer een wagenrust en daar staan Toon van Wordragen en Tonny van de Reit met de nodige drankjes en een boterhammetje. Er volgen wat klaphekjes en we komen langs de Bontvenroute. Naast het gestaag neerdalende hemelwater krijgen we ook volop vennen, meertjes, beekjes en riviertjes te zien. Bij de echte wagenrust (met zitbankjes) krijgen alleen wij op de zestig soep. We zitten nu op 22,6 km en alle ook alle andere afstanden komen hier op deze post. Bij gebrek aan een WC maken we maar even gebruik van de bosjes die hier de juiste samenstelling en dichtheid hebben. Vanaf hier loopt Hein Lenders een stukje met mij op en vertelt mij het volgende relaas over wat er allemaal komt kijken bij het uitzetten van een route zoals we die vandaag kunnen bewandelen:

Hein vertelt:

"Op deze zondag 18 maart wordt onze laatste winterserietocht van dit verenigingsjaar gewandeld hier in de omgeving van Heeze. Voor dit gebeuren, maar vooral voor de deelnemers - het juiste aantal zal Margriet jullie straks wel vertellen - , wordt lange tijd van tevoren een startlocatie gekozen om van daaruit de route over verschillende afstanden uit te zetten.

Onze uitzetter, Ad Verbakel is kenner op dit gebied. Hij streeft er naar om een perfecte route voor zowel de langste als de kortste afstand uit te zetten. Iedereen moet uiteindelijk met de grootst mogelijke voldoening kunnen terugzien op 'zijn of haar' route. Hij oogst dan ook regelmatig tevredenheidsbetuigingen die hij naar mijn mening voor de volle 100% verdient.

Enkele keren heb ik Ad mogen assisteren. Ik zal hierna enige indrukken, bevindingen en 'teleurstellingen' proberen weer te geven.

Vanuit de startlocatie wordt beoordeeld welk gebied bewandeld zal worden. Daarbij staat voorop dat het vooral natuurgebieden moeten zijn met daarin de nodige variatie. Asphalt wordt niet begeerd.

Maar soms kom je er niet omheen. Caférusten worden gepland en ook wagenrusten moeten met de auto en aanhanger bereikbaar zijn. De onderlinge afstanden moeten daarbij goed in de gaten gehouden worden.

Verder is het nodige rekenwerk aan de orde om de verschillende aansluitpunten van de diverse routes goed te kiezen. Daarbij wordt wel eens op moeilijkheden gestuit.

Bij het uitzetten van deze tocht vanuit Heeze was het zelfs zo dat bij het zoeken naar een caférust zoveel tijd gemoeid was dat er op een dag nog geen 5 km kon worden beschreven. Dat is dan teleurstellend en zeker als je in tijdnood dreigt te komen. Soms is er letterlijk geen doorkomen aan. In de natuur staat niet aangegeven wanneer men zich op een doodlopend pad bevindt. De topografische kaart geeft een pad of iets van dien aard aan en toch.....einde weg. Een ruilverkaveling of de actie van een of ander individu laten je weten dat je er niet door kunt.

Dus terug en weer opnieuw in de aanval. Zo leer je het gebied wel door en door kennen. Zo is mij vooral opgevallen dat er in het gebied Sterksel/Maarheeze en het buitengebied van Nederweert enkele Engelse vliegtuigen door het Duitse afweergeschut werden neergeschoten. In de natuur tref je hier en daar een kruis of ander gedenkteken aan die zo'n onheilsplek markeren. Een van de wagenrusten (60 en 40 km) is op zo'n plaats gepland.

Even verder op de route kom je dan bij het grenskerkmonument. Dit monument is op diverse wandelwegen een punt van opmerkelijkheid. In de buurt van deze openluchtkerk bevindt zich een grenspaal: 'De Meulenstatpaal'. Van daaruit is in een rechte lijn naar de St. Willibrordusput in Meijel een deel van de grens met Limburg vastgelegd. Als men van historie houdt en bovendien Limburger is zoals ik, dan voel je je wel heel dicht bij huis.

Als de route dan eindelijk klaar is, dat wil zeggen als je over je eigen werk tevreden bent, komt het spannende ogenblik van het uittellen van de afstanden van de diverse routes. Is er in dat verband iets niet in orde, dan moet er hier iets af en daar iets bij. En als je dan uiteindelijk tevreden op alles terug ziet, komen plotseling de berichten over mond- en klauwzeer die roet in het eten dreigen te gooien. Verschillende wandelaars hebben vooraf even geïnformeerd of alles wel door zou gaan. Alle risicoplacaten werden met de fiets bezocht. Een omlegging bleek noodzakelijk te zijn. Met een eenvoudige ingreep was het gebeurd. Opgelost, eindelijk klaar.

Maar oei, bij het pijlen bleek dat het pad van de 10 km route langs een hondenoefenterrein liep. Op zondag zouden loslopende honden aldaar 'boeven' gaan vangen. Om 'vergissingen' te voorkomen werd weer voor een omleiding gezorgd en deze bleek achteraf nog mooier te zijn dan de oorspronkelijk geplande en ook minder gevaarlijk.

Nu ik ondervonden heb en weet hoeveel werk en tijd er besteed moet worden aan een wandelroute, die de toets van elke kritiek kan doorstaan, kan ik nog intenser genieten van een dagje wandelen bij OLAT."

Hein bedankt voor dit kijkje in de keuken van vakmensen.

Nu houdt het op met zachtjes regenen (eufemisme voor 'het begint te gieten')
Dus de mini-caférust in Someren-Heide met verwarming komt erg gelegen op 32,8 km. Na een kop soep en een boterham worden de regenjassen weer aangetrokken en verder gaat de reis. We passeren een stiltegebied en komen in het donkere Weerter bos (dat nu bij Nederweert hoort). Lopend langs een prachtige beek met planten, aan de overkant alles sprookjesachtig groen van mos, zie ik een paar elfjes dansen; een paar kabouters schieten juist achter een holle boom als ze ons zien aankomen. Jammer dat deze wezentjes zo schuw zijn, ze zijn zo sierlijk.
Op de wagenrust 'bevrouwd' door Regina en Regina stelt Riet voor in het verslag te schrijven dat we een beetje modder en een beetje regen hadden. Maar hoofdredacteur Ad blijft volhouden dat we het wel positief moeten houden. (is dit een soort censuur?) Een andere wandelaar zegt: 'het wordt lichter, de regen valt dichter.' Al met al is het heel gezellig bij deze post, de achterhoede schoolt samen voor de laatste loodjes.
Maar nu zijn we in Limburg en begint de blub pas goed, tot aan de enkels erin is geen uitzondering. Mag ik even een hartig woordje met de weergoden spreken?
We volgen het Graaf van Hornepad, passeren het Grenskerkmomument, zien in de verte het grensmaalmo-

nument, tikken even de Hugterheide aan, komen in natuurgebied de Pan en mogen 12 zware kilometers overbruggen zonder verzorging. We volgen een stukje Pelgrimspad en komen dan bij caférust 'St. Jorishoeve' in Sterksel. Daar moeten we weer snel door om op tijd te zijn voor de laatste wagenrust op 55,1 km. Als uw bezoek wel eens moeite heeft uw huisnummer te vinden kunt u een mogelijke oplossing voor dit probleem vinden in de villawijk van Sterksel waar we nu doorheen lopen. Een metershoge witte 15 kan daar 's avonds verlicht worden met spotlights. Op de post staat soep klaar en na enig zoeken tovert Marinus speciaal voor Riet een peperkoek tevoorschijn.
Op het laatste stuk stuiven we nog even Ad van Asten en Toon Vissers met familie voorbij, want bij het ruiken van de stal gaat het altijd weer een beetje beter.
Na nog wat langs het prachtige riviertje de Dommel ofwel Rul te hebben gemeanderd komen we via de Herbertusbossen weer bij het startlokaal en kunnen na inlevering van de stempelkaart naar huis. (om een dikke blaar te verzorgen.)
Graag wil ik alle vrijwilligers bedanken, en in het bijzonder de parcoursbouwer(s) die ons een zware maar fantastisch mooie tocht hebben bezorgd. In totaal namen er 847 wandelaars deel aan de tocht, waaronder 57 wandelaars de 60 kilometer volmaakten.

ATTENTIE: Het Wandelplatform adviseert wandelaars het platte land nu te mijden vanwege mond- en klauzeer en constructief mee te werken aan alle maatregelen die genomen worden om deze MKZ-epidemie in de kiem te smoren. Raadpleeg daarom persberichten of de tochten doorgaan.

OLAT 25e ASTENSE PAASTOCHT OLAT

Maandag 16 april 2e Paasdag te Asten

Café-Zaal 'Jan van Hoek' Markt 12

Zaal open vanaf 7.30 uur; afmelden tot 17.30 uur

AFSTAND

40 – 30 km

20 km

15 - 10 km

STARTTIJD

8.30 uur – 10.00 uur

9.30 uur – 13.00 uur

9.30 uur – 13.00 uur

INSCHRIJFGELD

f 5,50 OLAT-leden f 3,50

f 4,50 OLAT-leden f 2,50

f 3,50 OLAT-leden f 1,50

Bondsleden f 0,50 korting

Kinderen t/m 12 jaar 50% korting

(korting uitsluiting op vertoon ledenkaart)

informatie: **Marinus van Roosmalen**

☎0413-475467

Jeannette van Boerdonk

☎0413-211978

OLAT RECREATIEVE WANDELKALENDER OLAT

Zondag 13 mei Kempenlandtocht Start vanaf 7.00 uur tot 10.00 uur	Zondag 27 mei Int. Weekend Start vanaf 7.00 uur tot 10 uur	WIJZIGING 35e Winterserie OLAT
--	--	--

OLAT 40 km recreatief Café-rest." 't Vierspan" Eikenburg 1 te Eersel	OLAT 20 km recreatief Café-zaal "Dennenoord" Voorhoeveweg 2 te Weert	1e tocht te Oostelbeers is op zondag 21 oktober Deze tocht staat foutief in het LWP
---	---	---

Uitslagen Wedstrijd en Prestatie snelwandelen op zondag 11 maart 2001 te Sint-Oedenrode

5 km wedstrijd en prestatie

Afgelegd km	R.Girards	Wilft.v Bremen	Jacq. v.Bremen	Rosa Girards	Ch. Sluiter	R. Schoonhen	A.Pessers
CLUB	SCBuchhohe	RWV	RWV	Buchhohe	OLAT	-	-
	7.01	7.11	7.08	7.23	9.11	17.23	17.23
	18.55	19.46	19.46	20.37	25.46	37.30	37.30
5000	30.50	31.57	31.57	33.40	42.08	58.44	58.44
					Briskwalk	Brisk walk	Briskwalk

20 km wedstrijd

	H.Verbeek	H.v.d. Knaap	M. Bunschoten	H.Plasman	F.Rohner	R. v.Bremen	R. Timmermans	R.Buld	W.v. Bremen	E. Derenzis
CLUB	RWV	RWV	DE LAT	G.M./OLAT	UNITAS	RWV	RWV/OLAT	Diomedon	RWV	CABW
496	00:02:45	00:02:00	00:02:00	00:03:08	00:03:00	00:03:00	00:03:00	00:03:08	00:03:00	00:02:44
2446,4	00:13:15	00:13:15	00:13:15	00:15:02	00:15:04	00:16:01	00:16:01	00:15:10	00:16:01	00:13:15
4396,8	00:23:36	00:23:36	00:23:36	00:26:42	00:26:42	00:28:38	00:28:38	00:27:28	00:28:38	00:24:02
6347,2	00:33:51	00:33:54	00:33:54	00:38:22	00:38:24	00:41:25	00:41:26	00:40:03	00:42:03	00:36:38
8297,6	00:44:10	00:44:09	00:44:17	00:49:49	00:50:14	00:54:01	00:53:42	00:52:30	00:54:48	stop
10248	00:54:29	00:54:32	00:54:46	01:00:35	01:01:00	01:06:02	01:05:27	01:05:06	01:07:45	
12198,4	01:04:29	01:07:57	01:05:23	01:11:43	01:14:04	01:17:59	01:17:15	01:17:41	01:20:59	
14148,8	01:14:32	01:15:28	01:16:18	01:22:55	01:26:14	01:30:05	01:29:00	01:30:44	01:34:24	
16099,2	01:24:55	01:24:02	01:27:44	01:34:27	01:38:54	01:42:06	01:41:36	01:43:49	01:48:09	
18049,6	01:35:24	01:36:57	01:39:42	01:46:24	01:51:42	01:54:23	01:56:12	01:58:02	02:02:02	
20000	01:45:26	01:47:54	01:51:27	01:58:55	02:04:10	02:06:52	02:10:32	02:13:14	02:15:56	

20 km prestatie

	M.Kerschot	R.v Cranenbeek	A. Asveld
CLUB	-	-	OLAT
496	00:03:12	00:03:45	00:04:00
2446,4	00:16:06	00:18:17	00:20:10
4396,8	00:28:49	00:32:56	00:36:47
6347,2	00:41:20	00:47:21	00:53:25
8297,6	00:53:41		01:09:55
10248	01:06:08	01:15:27	01:26:38
12198,4	01:18:45	01:28:54	01:43:30
14148,8	01:31:22	01:42:15	02:00:33
16099,2	01:44:06	01:55:30	02:17:29
18049,6	01:57:17	02:08:55	02:36:33
20000	02:09:56	02:22:01	02:53:51

35 km wedstrijd

startnr			5.140 m	10 km	15 km	20 km	25 km	30 km	35 km
103	Leroy Benjamin	CABW	00:24:01	00:46:29	01:09:43	01:32:55	01:56:51	02:21:24	02:45:46
101	Marcel v Gemert	ARGO 77	00:25:21	00:50:05	01:15:49	01:41:37	02:07:50	02:35:03	03:02:45
102	H.v.d.Dobbelsteen	Parthenon	00:37:08	01:11:21	01:46:42	02:19:32	02:53:33	03:30:32	04:04:52
100	Philip Krul	RWV	00:37:08	01:12:10	01:49:08	02:26:57	03:05:53	03:46:38	04:29:07

35 km prestatie

Startnr			5.140 m	10 km	15 km	20 km	25 km	30 km	35 km
119	Henny v Megen	OLAT	00:35:10	01:07:42	01:41:13	02:16:34	02:52:33	03:29:33	04:07:23
120	Wil Vervoort	Hrt v Brab	00:36:34	01:10:32	01:45:21	02:20:41	02:56:28	03:32:58	04:09:01
115	Nancy Buckx	OLAT	00:39:52	01:15:06	01:51:20	02:27:47	03:04:57	03:44:18	04:22:23
12 1	Frances Ruppe vdVoort	OLAT	00:36:36	01:10:08	01:44:43	02:20:14	02:57:01	03:52:58	04:34:14

118	Ben Duin	OLAT	00:39:52	01:17:35	01:58:01	02:38:56	03:20:12	04:02:20	04:44:44
122	Piet de Ruijter	OLAT	00:39:53	01:18:03	01:58:47	02:39:59	03:20:14	04:03:05	04:45:47
117	Jan Wintermans	w.v. Best	00:41:39	01:22:36	02:05:40	02:50:08	03:32:48	04:13:58	04:56:53
123	Kees Mol	OLAT	00:42:20	01:23:10	02:06:05	02:50:08	03:34:37	04:20:13	04:59:37

50 km wedstrijd

naam		5 km	10 km	15 km	20 km	25 km	30 km	35 km	40 km	45 km	50 km
Hakan Kaliskan	Türkei	00:31:10	01:00:34	01:29:47	01:57:36	02:25:38	02:54:11	03:24:22	04:02:29	04:33:45	05:10:13
Kees Lambregts	OLAT	00:31:10	01:00:39	01:30:49	02:00:59	02:31:35	03:01:34	03:33:14	0,233032	04:38:40	05:10:42
Ad Leermakers	Atila	00:31:18	01:01:47	01:31:56	02:02:34	02:33:25	03:06:02	03:38:29	04:12:35	04:47:10	05:22:17
Hans v Wakeren	Unitas	00:33:48	01:06:03	01:37:25	02:08:19	02:41:26	03:17:32	03:53:24	04:29:36	05:04:52	05:41:04
Rob Wiche	RWV	00:33:21	01:06:34	01:40:14	02:13:49	02:47:56	03:22:07	03:56:10	04:30:54	05:07:10	05:43:50
Manfred Loch	Hamm	00:34:15	01:07:42	01:41:10	02:15:19	02:49:26	03:24:10	04:00:30	04:36:46	05:12:49	05:48:38
Ton van Andel	RWV	00:33:58	01:06:24	01:39:07	02:12:03	02:46:19	03:23:27	04:01:00	04:38:58	05:16:30	05:53:43
Ger Reneerkens	Unitas	00:36:18	01:12:05	01:49:08	02:26:17	03:01:17	03:35:34	04:12:14	04:50:07	05:27:32	06:04:28
Paul Koks	PSV	00:38:50	01:15:06	01:51:19	02:27:44	03:05:36	03:44:18	04:22:32	05:01:38	05:41:07	06:20:05
Gerrit de Jong	Avantri	00:34:51	01:09:35	01:45:03	02:21:05	02:58:18	03:37:33	04:32:10	stop		

50 km prestatie

Co de Jong	RWV	00:33:16	01:06:57	01:39:12	02:12:28	02:45:32	03:18:42	03:52:44	04:28:01	05:03:43	05:38:14
Paul Canters	OLAT	00:33:21	01:06:34	01:42:13	02:13:48	02:47:56	03:22:06	03:56:10	04:30:52	05:07:10	05:43:50
Hugo Prinsen	OLAT	00:34:39	01:09:00	01:43:02	02:17:24	02:52:47	03:30:01	04:09:25	04:46:44	05:22:43	05:59:03
Frits Mennen	OLAT	00:35:04	01:09:49	01:44:15	02:20:04	02:57:16	03:35:12	04:14:30	04:54:01	05:36:57	06:17:12
Frits v Duijnhoven	OLAT	00:34:31	01:09:58	01:45:55	02:22:33	02:59:43	03:37:33	04:16:17	04:56:47	05:37:59	06:19:54
Sj. Koolen	OLAT	00:35:41	01:12:05	01:48:08	02:27:13	03:04:35	03:42:28	04:20:42	05:00:50	05:40:26	06:22:57
Rolf Craanen	OLAT	00:36:08	01:12:10	01:49:08	02:26:17	03:02:37	03:41:17	04:20:54	05:03:08	05:46:58	06:25:47

UUR WEDSTRIJD BIJ RWV 18 maart 2001

Dames Baanwedstrijd over een half uur

01. Marica Onos-Zethof	RWV	5.395m
02. Liesbet De Smet	Duffel	5.324m
03. Marleen Radder	RWV	10.000m
04. Godelieve Hoogewys	CABW	4.559m
05. Karin Hopmen	RWV	3.230m

Jongens en mannen over een half uur

01. Jacques van Bremen	RWV	5.498m
02. Ron Timmermans	RWV	5.437m
03. Gert Voet	Duffel	5.385m
04. Jaap van Broekhoven	RWV	5.131m
05. René Bouwmeester	Zaanland	4.918m
06. Wilfried van Bremen	RWV	4.899m
07. Philip Krul	RWV	4.785m
08. Gerrit Tigchelaar	Zaanland	4.747m

Mannen baanwedstrijd over 1 uur

01. Marcel van Gemert	Argo'77	12.600m	09. Ronald Buld	Diomedon	09.598m
02. Dirk Bogaert	ACME	12.176m	10. Huib van Broekhoven	RWV	09.558m
03. Pedro Huntjens	Unitas	11.778m	11. Wim van Bremen	RWV	09.349m
04. Theo Koenis	De LAT	11.716m	12. Aad van Leeuwen	NOP	09.174m
05. Marcel Bunschoten	De LAT	11.670m	13. Emiel van Landeghem	Brabo	09.058m
06. Hans van Wakeren	Unitas	10.581m	14. Peter Hopman	RWV	09.033m
07. Fred Röhner	Unitas	10.430m	15. Gerrit de Jong	Avantri	09.001m
08. Tjabel Ras	RWV	09.946m	16. Paul Koks	PSV	08.757m

OLAT KEMPENLANDTOCHT 12 OP 13 MEI 2001

CAFÉ-REST. " 'T VIERSPAN"

EIKENBURG 1 TE EERSEL

80 EN 110 KM

voorinschrijving met korting tot 27 april

OLAT INTERNATIONAAL WEEKEND 26 OP 27 MEI

CAFÉ-ZAAL "DENNENOORD"

VOORHOEVEWEG 2 TE WEERT

100 EM, 24 UURS, 100 KM WEDSTRIJD EN PRESTATIE

80 KM EN 50 KM PRESTATIE

Voorinschrijving met korting tot 10 mei